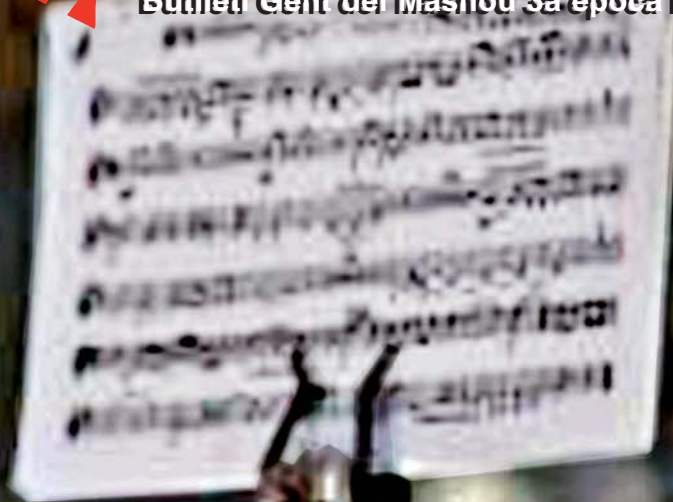

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 266, juny del 2009

Juny 2009

MASNOVINA

RELOTGERIA - JOIERIA

1964 · 45 anys · 2009

Descomptes del 25 i 30%

Plata Pura

BONA FESTA MAJOR

Barcelona, 9 · 93 555 07 76 · CE masnovina@masnovina.com - www.masnovina.com

**MATERIALS
HOMS S/A**

SUBMINISTRAMENTS PER A LA CONSTRUCCIÓ

Distribuïdora en gres i ceràmica:
Saloni, Aparici, Gres Catalán, Gres Breda,
Porcelanatto, etc.
SANITARIS - AIXETES

Magatzem al Masnou
Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
Tel. 93 555 81 56

Magatzem i oficines
Alella
Riera Principal, 48-50
Tel. 93 555 97 53

Exposició
Escultor Llimona, 9
Tel. 93 540 37 69
Alella

Ceigrup
Immobiliàries

FINQUES MESLLOC
LLIGONA CAYETANO

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou - www.meslloc.com

T/ 93.555.69.03

NÚRIA FLÓ

interiorisme

Bona Festa Major

Decoració textil
Mestres Villà, 33
93 555 02 40

08320 el Masnou

Interiorisme:
St. Miquel, 15
93 540 10 25

**LABORATORI
FOTOGRÀFIC**

DE FOTO'S
Ricard Villarrubia

ÀLBUMS DIGITALS

Codi àlbum fuji: **CKK7R**
(www.fujifilm.es)

Codi album Hofmann: **203762**
www.hofmann.es

Recepció a la botiga 24h sense cap cost addicional

*Felicitats Festa Major
i bones revetlles*

CENTRA FUJI digital **LASSER** FUJIFILM DIGITAL IMAGING **FDI**
FOTOS 1 HORA

Almeria, 27 el Masnou
93 540 42 26

defotosrw@hotmail.com

Editorial EUROESCALDATS?

El diumenge dia 7 d'aquest mes de juny hem estat cridats a emetre el vot per elegir els polítics que ens han de representar a la cambra europea durant la propera legislatura. Prou que hauríem d'estar satisfets de disposar d'aquesta nova oportunitat democràtica que se'n brinda per poder, lliurement, fer sentir la nostra veu a les urnes; però, certament, no veiem gaire alegria al carrer ni en els mateixos candidats que ens demanen el vot. Què està passant? Quins mecanismes han desactivat la il·lusió, la fe i tot l'encanteri d'aquesta Europa que no ens acaba de convèncer?

No som entesos ni analistes polítics per diagnosticar les causes del desencís general que han igualat les esperances creades a l'entorn de la nova Europa, que havia d'aparcar la vella Europa, ensopida i atenallada en una maranya de fronteres i recels de veïnatge. Per a nosaltres, hereus forçats del franquisme i d'una democràcia immadura, l'obertura cap a Europa se'ns ofería com una tramuntanada d'aire del nord que havia d'escombrar els vents de ponent que tan mal carés ens han portat sempre.

El fet cert és que s'han desmantellat els passos fronterers entre els països de la Unió i que hi podem circular lliurement, sense passaport; però no s'ha aconseguit que les invisibles barreres socials existents entre els països de primera i els de segona s'hagin esvaït del tot. Encara queda molta feina per fer.

També és cert que l'euro, la moneda única que havia d'igualar les butxaques d'uns i altres, o almenys així ens ho creïem, va simplificar les transaccions usuales quan sortim a fer un volt per algun dels països agermanats per la moneda, que ja és bo; però, alhora, va obsequiar-nos amb un encariment molt notable en el dia a dia de les economies domèstiques, que és el que compta. A tall d'exemple, recordem si més no quant ens costava un cafè o un diari abans de la conversió a l'euro i quant ens va costar l'endemà de l'entrada en vigor de la llampanant moneda. Ho recordeu?

D'altra banda, havíem entès, potser amb un excés d'optimisme, que l'arribada de la nova Europa, amb el desplegament de tota una infraestructura política a l'engròs: parlament, eurocambra... etc, donaria pas a un nou marc polític en el qual el poder central dels diferents estats perdria protagonisme, en profit d'un nou poder i major protagonisme dels pobles i nacions sense estat, com és el cas de Catalunya; però, ai las!, els estats (i no solament l'Estat Espanyol) s'han enrocats i no volen deixar anar ni una gota del seu poder de decisió. Canviarà algun dia?

En un altre ordre de coses, si bé cal considerar com a molt positiva la dotació dels fons de cohesió que Europa ha abocat a l'Estat Espanyol amb xifres milionàries, ara serà l'hora d'avaluar si aquests fons s'han aplicat correctament en la creació d'economia productiva i a pal·liar mancances estructurals, o bé han servit només per apedaçar la maldestra política de subsidis i prestacions i per anar tirant de la rifeta...? Ara que la mamella s'ha acabat i Europa reclama la nostra aportació solidària cap a d'altres països de recent incorporació, en tindrem prou per pagar les misses?

Malgrat tantes incerteses, creiem que el camí cap a la nova Europa és un camí llarg i a voltes feixuc; però és un camí sense retorn i cal apostar per fer-lo possible. Durant el re-corregut ens esperen desenganys i també alegries, que de tot hi haurà a la vinya del Senyor, però volem confiar que al final el viatge haurà valgut la pena.

Amb poca alegria, però amb esperança, anem a votar per la opció que més s'avingui a les nostres aspiracions personals i de país.

El President

Primerísim

Molt bona Festa Major i felix estiu

LA CORAL XABEC DEMANA CANTAIRE

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut.

De manera especial ens calen veus d'homes, tant de tenors com de baixos.

Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	7
BARÇA VERSUS CATALUNYA per Joan Camps.....	14
RASCA I PICA per Ramon Serra.....	17
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	20
JUSTÍCIA per Joan Maresma Duran.....	24
TROBADA LLEVA DEL 1958 per Ramon Asensio Cardell.....	26
QUI ÉS AQUEST PERSONATGE? Per Antoni Ferrero.....	27
PARLEM DE LLIBRES per August Garcia i Orri.....	30
ARRAN DE SÒL per Pledebut.....	30
PETIT DICCIONARI de Joan Comellas.....	31
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Per Carles Maristany.....	34
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	35
TEATRE CAPITAL per Rosa M.Isart i M.Josep R. Lucas.....	37
UNA SEGONA VISITA A CAN TEIXIDOR per Jordi Pericot.....	38

LLARS D'INFANTS

El Petit Vailet Vailets

BONA FESTA MAJOR 2009

ESPLAI D'ESTIU DEL 25 DE JUNY AL 29 DE JULIOL

Horari: de 9 del matí a 5 de la tarda. **Adreçat** a nens i nenes de 3 a 8 anys.
Activitats pròpies de l'estiu, piscina cada dia, ping-pong, treballs manuals i sortides.

El Petit Vailet: Ventura i Gassol, 29 el Masnou 93 555 57 11

Vailets: Av. de la Gaïetana.53, 55, Alella 93 555 09 00 (darrere el camp de futbol del Masnou)

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64

www.canrac.com

Fes la teva comanda a través del web. Recull-la a la botiga sense cues ni esperes o te la portem a casa.

el Masnou

Per a les vostres revetlles, les coques de pastisseria de les pastisseries del Masnou

Forn de pa i Pastisseria

Bautista

El nostre pa de cada dia

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou

Pastisseria

miquel

Antiga Casa Pagès fundada el 1927

Pere Grau, 59
93 555 06 61 el Masnou

Pastisseria Degustació

Matalí

Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60
El Masnou

pastisseria bomboneria

Font

Nova direcció
David Bertran
mestre pastisser
MMADE 02
(Millor mestre artesà
xocolater d'Espanya)

Fem l'autèntica coca de Llavaneres

Navarra, 100 · Tel. 93 555 34 75 · El Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Juny 2009

1	dilluns	Ocata
2	dimarts	Riera
3	dimecres	Fàbregas
4	dijous	Dominguez
5	divendres	Viayna C
6	dissabte	Dominguez
7	diumenge	Dominguez
8	dilluns	Riera
9	dimarts	Aymar
10	dimecres	Viayna C
11	dijous	Dominguez
12	divendres	Fàbregas
13	dissabte	Aymar
14	diumenge	Aymar
15	dilluns	Fàbregas
16	dimarts	Viayna C
17	dimecres	Fàbregas
18	dijous	Aymar
19	divendres	Ocata
20	dissabte	Riera
21	diumenge	Riera
22	dilluns	Viayna C
23	dimarts	Aymar
24	dimecres	Aymar ^{St. Joan}
25	dijous	Ocata
26	divendres	Riera
27	dissabte	Dominguez
28	diumenge	Dominguez

29	dilluns	Dominguez
30	dimarts	Aymar

Festa Major

Juliol 09

1	dimecres	Ocata
2	dijous	Riera
3	divendres	Fàbregas
4	dissabte	Viayna C
5	diumenge	Viayna C
6	dilluns	Aymar
7	dimarts	Ocata
8	dimecres	Dominguez
9	dijous	Fàbregas
10	divendres	Viayna C
11	dissabte	Fàbregas
12	diumenge	Fàbregas
13	dilluns	Ocata
14	dimarts	Aymar
15	dimecres	Fàbregas
16	dijous	Viayna C
17	divendres	Dominguez
18	dissabte	Aymar
19	diumenge	Aymar

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

no crec fantàstica a sobre el poder ra i la seva agenda col·laboració amb

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

LLEGIR PER SABER

He llegit amb molt d'interès els "Aclariments a un greuge amb la història local", publicats al nostre butlletí de *Gent del Masnou* núm. 265, maig 2009... i dic "nostre" perquè, com a familiar de soci, el sento una mica meu; no hi havia escrit mai, però sí que els llegeixo i els guardo tots.

En aquests aclariments he quedat sorpresa, tranquil·la, però també molt indignada, perquè a mi, que vaig anar a la presentació del llibre *Els mars del meu avi* (que he comprat), en escoltar el Sr. Alcalde parlar va venir-me a la memòria *La Roca de Xeix*, els nostres butlletins amb articles del Sr. Palemó Anglès i del Sr. Joan Murray on quedava ben palesa la nostra història marinera... els meus records eren certs... i ara penso i pregunto: Com pot ser que en la presentació d'un llibre, el presentador no s'hagi informat o assessorat sobre el tema en qüestió abans? Si jo, una vilatana de peu, ho sabia?

Una masnovina informada

GRÀCIES, SR. ALCALDE

Voldria aprofitar l'oportunitat que m'ofereix la revista del poble i per al poble per donar les gràcies al Sr. Alcalde i a tot el seu equip de govern, que cuida i vetlla pels interessos de la seva

ciutadania.

Des de fa 25 anys (ja hem celebrat les bodes d'argent), **MISSATGERS EL MASNOU** és l'única empresa de missatgeria –com el seu nom indica– que ha exercit i exerceix a la nostra vila. Com és natural, l'empresa paga anualment i religiosament els seus impostos al nostre Ajuntament; la qual cosa, naturalment, contribueix a sous (incloent-hi el seu tan generós, Sr. Alcalde) i benestar de la població de la nostra vila. Per tot això i perquè em van ensenyar a ser agraïda, voldria donar al Cèsar allò que és del Cèsar.

Gràcies, Sr. Alcalde i a tot el seu seguici, per "invitar" a negociar la missatgeria dels propers dos anys d'aquest Ajuntament a les empreses **TIPS@**, **MISSATGERS SANT VALENTÍ**, **NACEX**, **MENSAJES EL VALLÈS** i **DIR**.

Gràcies en nom propi i de l'empresa que represento (que no hem d'oblidar que dona treball a persones de la nostra vila) i gràcies també en nom de tots els transportistes que viuen i paguen els seus impostos al seu ajuntament i que, fins i tot, molts d'ells, com jo mateixa, han nascut aquí i que en aquests moments difícils per a tots, estan a l'atur.

Per més de 51000 (cinquanta-un mil) euros anuals, que és el que vostès estimen com a valor del

contracte, els asseguro que tots ells estarien molt interessats a licitar.

El meu estupor en assabentar-me que, de manera tancada i sense publicitat, hi han estat invitades cinc empreses que no són del Masnou, em va fer reflexionar en un intent de poder entendre-ho. I, com que de vegades una se'n va d'una cosa a l'altra, no sé per quin motiu em van venir al cap aquelles sàvies paraules del seu company de partit, Sr. Maragall (persona simpàtica, sens dubte), de: "EL SEU PROBLEMA ES EL 3%". Quines coses que té el Sr. Maragall!

Aprofito ja per dir que no penso entrar en debats, que no porten enlloc, i, per tant, sigui quina sigui la resposta al meu escrit que vostè faci (que per cert, mai no contesta; sempre ho fa una altra persona en el seu nom) o qualsevol dels seus, de mi tan sols rebran la meua indiferència, que ja és molt més que allò que mereixen.

Rosa María Robles Carro

PRESSUPOSTOS MUNICIPALS 2009

(SEGONS *EL MASNOU VIU*)

Quan entrem a la seva anàlisi, ens trobem que, respecte al 2008, es preveu una devallada en la recaptació d'impostos indirectes i taxes de prop de 1.600.000 €, cosa que es pretén compensar amb l'augment dels impostos directes (molt poc 200.000 €), més rendiments patrimonials (poquíssim 100.000 €); i per la resta ens encomanem al Govern Espanyol, la Generalitat i la Diputació, que hauran d'augmentar la seva participació habitual en un 30%; això s'ho creu algú?

Fins gairebé el milió d'euros es deduirà de les despeses corrents, o sigui dels serveis obligatoris del Municipi (solament el Manteniment es redueix en 500.000 €), amb la paradoxa, vergonyant que les despeses en personal augmenten en 470.000 €, un 4,7%, que deixen l'estalvi anterior en pràcticament no res. Sort que es preveu mantenir les despeses socials i de promoció econòmica, encara que no sabem com s'ho faran realment, ja que la manca de realisme en els ingressos (l'Institut Català d'Assistència Social de la Generalitat ha rebaixat la seva participació en un 36% –de 410.000 € a 147.500 €–, la qual cosa és simptomàtica) obligarà, sens dubte, també a retallar la despesa en aquestes àrees i, el que és més preocupant encara, diferir molt més els pagaments als usuaris i proveïdors, excepte les nòmines i els Serveis Socials (un excessiu 49% de la despesa total), que són per llei els primers acreedors; es donarà el cas, per primera vegada en la història dels ajuntaments democràtics, que amb els propis impostos municipals no es podran pagar els sous; s'haurà de recórrer al deute.

Però de milions per a la caserna de la Guàrdia Civil, l'edifici de Correus i la quota de la TV comarcal, que no es capta al Masnou, sí que n'hi ha...; en fi són... són voluntats polítiques... tinguem-ho present.

Un del "montón"

EL DE LA FOTO, ÉS UN JUBILAT ESCALFABANCS?

No, en Joan no ho és. Ell,

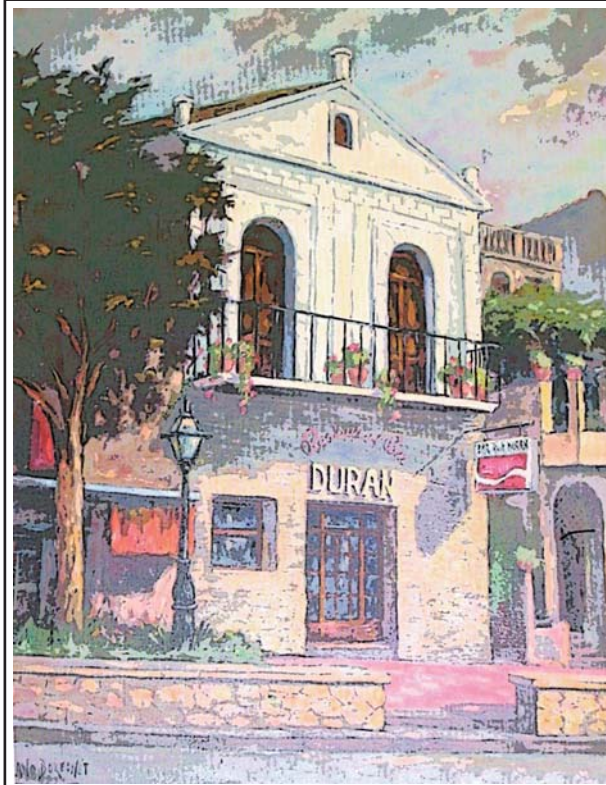
Continua a la pàg. 10

86 ANYS

Ginés Oliveras, S L. Tallers Masnou

Exposició venda i taller. Àngel Guimerà, 14. 93 540 31 57 el Masnou
www.nissan-4x4.com

laBotigadel
DURAN

Menjar per emportar · Restaurant

Àngel Guimerà, 20 · Alella · 93 540 70 93

Bona Festa Major

Restaurant

DURAN

Àngel Guimerà, 18 · Alella · 93 555 10 45

petit café

V E N D A | D E G U S T A C I O

Gran selecció de cafès, xocolates i tes d'importació

**A l'estiu orxates, granissats, gelats, batuts
i suc tropicals a l'ombra suau de la plaça.**

Plaça d'Ocata, 5-7 · 93 540 08 66 el Masnou

Gaudeix de les nostres especialitats d'estiu en un ambient tranquil i relaxat

Bona Festa Major i millor estiu

EL MASNOU

○ *serveis* □

*Bona
Festa
Major!!*

SERVEIS DE NETEJA I DE MISSATGERS

**93 555 76 61
609 72 65 16**

Taller RACC assegurances.
5% de descompte en les reparacions
a tots els socis del RACC.

RACC
Automòvil Club

SEAT EXEO
També en familiar

Informa-te'n a:

VEREMA AUTOS SL

República Argentina, s/n. 93 555 11 54
El Masnou veremaseguros@terra.es

Ve de la pàgina 7

com molts de nosaltres, estima el poble i l'observa. Ja se

sap que el qui mira aprèn i el qui aprèn és eficaç.

En una recent estada al Masnou, jo era a "cal sabater" de la plaça de la Llibertat i, tot d'una, sense embuts i visiblement amb pressa, el senyor Maresma em va demanar un paper i un llapis per poder fabricar "illico presto" un rètol que deixés dit, ben clar, que: "L'amo del gos que s'ha cagat aquí és un porc" i posà tot seguit el paper sobre el "regalet" que l'amo acabava d'oferir a tots els jubilats i vianants presents en aquell lloc. Aquest va seguir, indiferent, el seu camí, traient fum, com la "merda"...

Tots vam ser solidaris i vam aplaudir la reacció i acció d'en Joan, car som conscients de l'eficàcia d'aquesta política cívica de la gent del carrer, en contraposició a la ineficàcia de les polítiques oficials, que han de vetllar pel civisme. A reveure.

Ritxi (des de París)

BÚNQUERS DE LA VERGONYA

Els qui ja tenim una edat, recordem com aquell mur que separava les dues Alemanyes era altrament conegut com el "Mur de la vergonya". Un bon dia, les

coses van canviar i un munt de gent va emprar tot allò que va trobar per enderrocar-lo a cops de mall o de martell.

A casa nostra, a la comarca del Maresme, entre Premià de Mar i el Masnou, es conserven inexplicablement unes baluernes del passat. Són uns búnquers, que han quedat mig ensorrats, fins al punt que difícilment podrien mai més tornar a servir "para hacer frente al enemigo". En canvi, serveixen encara per fer lleig i també molta nosa, ja que són al bell mig del modestíssim passeig marítim, que uneix aquestes dues poblacions. Fins i tot n'hi ha un de situat al terme municipal del Masnou, que ja només emergeix amb prou feines mig metre del terra; però, allà on és, barra el pas d'un carril bici, cosa que obliga els ciclistes a desviar-se per envair la zona reservada als vianants.

Suposo que si les coses aquí haguessin canviat tant com ens volen fer creure, potser ja faria molt de temps que aquestes sinistres desferres de formigó haurien estat enderrocades, igual com va passar amb el "Mur de la vergonya".

Germà Seró
Premià de Mar

PLAÇA D'OCATA

Senyor President de *Gent del Masnou*,

Hi ha una escala que uneix el carrer Jaume I amb la plaça d'Ocata. A banda i banda d'aquesta escala hi ha dos edificis de dimensions reduïdes: un és ocupat per un conegut cafè, l'altre és seu d'una entitat social molt nostrada. Especialment a sobre de la teulada corresponent a aquest

darrer s'hi acumulen escombraries de tota mena; com que aquestes teulades queden arran de carrer, l'espectacle és francament desagradable.

M'imagino que, com a propietat privada que és, la neteja no deu pas correspondre als serveis municipals sinó als propietaris o llogaters del petit immoble. Sembla que la brigada municipal no se'n fa pas càrrec.

Toqui a qui toqui, caldria, per higiene i estètica, que ambdues teulades fossin sempre ben netes i polides. Tan bonica que és aquesta plaça!

Un masnoví que hi passa molt sovint.

BUTÀ

Vaig haver d'anar al Servei del Consumidor cansada d'aguantar aquests joves del butà, que t'envaeixen la casa i t'amenacen que, si no fas el que ells diuen, et tallaran el subministrament de gas butà.

A l'OMIC em van assessorar. Sí que s'ha de tenir un contracte legal, però el pot fer qualsevol que tingui un carnet autoritzat acreditatiu. El client, és a dir, nosaltres podem triar lliurement l'instal·lador que vulguem, ja que la companyia no imposa una persona deter-

minada.

I una altra cosa: si el regu-lador funciona bé, no caduca. A la ferreteria costa 6 euros; en canvi, l'instal·lador te'n cobra 27 euros encara que funcioni perfectament!

Jo penso que s'ha de donar un vot de confiança a les persones que usem aquest servei. Qui té gas butà ja acostuma a ser conscient de tenir les gomes i el funcionament de les estufes al dia.

Valldeperas

CONCERT DE LA JOVE ORQUESTRA DEL MASNOU

El dissabte dia 16 de maig, a la parròquia de Sant Pere, hi va haver un concert de la Jove Orquestra de Cambra del Masnou.

El concert va ser magnífic, amb obres de Vivaldi, Mozart, etc.

Atesa la joventut dels components de l'orquestra, no es podia demanar més. L'única cosa que hi va faltar, ja que en el programa deia que era organitzat per l'Ajuntament del Masnou, va ser la presència d'algun dels components del Consistori; no havia ni els qui manen ni l'oposició, ningú. Jo vaig preguntar si la Regidora de Cultura estava malalta.

Joan Maresma i Pujadas

ACLARIMENTS ALS "ACLARIMENTS"

Benvolgut Joan,

En relació amb el text titulat "Aclariments", publicat al número 265 de la publicació *Gent del Masnou*, en primer lloc, vull manifestar el meu agraïment perquè el butlletí hagi considerat les meves paraules de tanta importància que les fa mereixedores d'un espai tan destacat; tot i que també penso que o bé algú en concret o bé tot l'equip de redacció ha volgut buscar tres peus al gat.

En aquest text es parla de les meves declaracions sobre el llibre *Els mars del meu avi*, de l'escriptora i periodista Sara

Masó. Òbviament es tractava d'unes declaracions entusiastes, perquè l'Ajuntament ha cregut i ha donat suport a aquest projecte. I si ha estat així és perquè el document resultant aporta una valuosa informació sobre els detalls de la vida dels navegants, amb dades concretes i de primera mà sobre els viatges realitzats, i conforma un testimoni que aporta informació fins ara desconeguda o que restava sense l'anàlisi que mereixia i que Sara Masó ha sabut realitzar.

No ignoro l'àmplia bibliografia existent sobre el tema, sinó que la vaig citar ja durant l'acte de presentació del llibre, i crec fermament que la documentació existent fins ara és un valuós llegat i un patrimoni que entre tots hem de conservar, promoure i difondre. Però les meves declaracions emfàtiques volien subratllar allò que hi ha de novetat i d'inèdit al treball de Sara Masó, que és molt i que crec, sincerament, que serà un punt d'inflexió en els estudis sobre els navegants del passat de la nostra vila.

Llàstima que l'espai de què disposa el butlletí municipal és tan limitat, per la qual cosa no es va poder ampliar més la informació sobre l'acte de presentació i sobre el llibre mateix, de la mateixa manera que tampoc no es van poder matisar més les meves paraules.

Reitero que les meves paraules van ser fruit de l'entusiasme i de la ferma creença que comparteixo amb l'Equip de Govern actual de la importància de les manifestacions culturals i, especialment, les literàries i de recerca, perquè són una font imprescindible per al coneixement del nostre passat, el nostre patrimoni i també de la projecció del nostre futur.

Cordialment,

Eduard Gisbert i Amat *Alcalde del Masnou*
El Masnou, 12 de maig de 2009

A L'AMIC JOAN MURAY

A les 9 del matí del passat diumenge 17 de maig érem al cementiri del Masnou per acomiadar la teva mare, **Teresa Rubió i Fleta**. En paraules breus i senzilles ens vas dir que el seu pare era pastor i tenia cura d'un ramat d'ovelles, imatge semblant que vèiem reflectida a la postal que ens lliurares com a recordatori i que evoca la vida simple i dura, també, dels seus predecessors. Ens plau transcriure les paraules que dediques a la teva mare, totes elles plenes de gran sentiment:

"NO ÉS JUST!

No és just que una dona com la mare, una dona de caràcter ferm i alhora altruista, aimant de la família, de la terra, de la pau, etc., una dona que no ha estat mai egoista, sempre pensant en el pròxim, una dona treballadora, intel·ligent, eixerida, comprensiva, etc., hagi hagut de tenir aquest final.

Un final de degradació corporal i mental, malgrat que alhora, sense grans trasbals, en la pau de la seva llar i amb l'amor i l'entrega del seu fill, amb l'estima de familiars, amics, coneguts, etc.

Una dona que va haver de deixar la seva terra, sense deixar mai d'estimar-la, i que va saber el lloc que li pertoca-

va a la que la va acollir, fent-se-la seva i estimant-la amb tot cor.

Va néixer aragonesa i, sense mai deixar de ser-ho, va viure i morir essent una bona catalana."

Que repòsi en pau!

La Junta Directiva

EL PROBLEMA DE LA N-II

El diumenge 24 de maig es va celebrar la Half Challenge Barcelona Maresme. L'esmentada prova va tenir un èxit de participació i públic, fet que ens alegra, atenent que dóna prestigi a la nostra comarca; però, i sempre hi ha un però, la carretera N-II va estar tallada pràcticament tot el dia i l'autopista va ser de franc per als vehicles desviats des de la N-II.

La Coordinadora de Plataformes del Maresme, que engloba les Plataformes de Vilassar de Mar, Premià de Mar i el Masnou, va fer acte de presència (sense perjudicar la prova) per reivindicar el que fa anys que volem, que és el trasllat de la N-II i l'autopista gratuïta.

El president del Consell Comarcal del Maresme, en una notícia del diari el *Punt Maresme* del dia 26 de maig, es mostra crític amb la postura de la Coordinadora de Plataformes dient que l'autopista només va ser gratuïta per als habitants del Maresme i que, del cost, se'n va fer càrrec l'ajuntament de Calella (1/3) i el Consell Comarcal (2/3), o sigui que va ser per a les persones per a qui nosaltres reclamem i amb els nostres diners? Doncs ens preguntem: de què és crític? De disposar dels nostres diners quan i per al que ell vulgui? Per estar en contra del que reivindica la Coordinadora? Si és així, que sigui honest i ho digui obertament, que està en contra del trasllat de la N-II i de la gratuïtat de l'autopista i sobretot que deixi de malgastar els nostres impostos en el que, a ell, li pot donar imatge.

Fa dos anys, el govern de l'estat va fer públic que es destinaven 400 milions d'euros per al trasllat de la N-II i encara no hi ha ni el protocol del traspàs signat. On són els 400 milions d'euros? Què estan fent els nostres alcaldes i polítics locals pel que fa als interessos dels habitants de la comarca? Realment els nostres polítics locals s'estan preocupant de la nostra seguretat i dels nostres interessos?

On ha quedat el procés de pacificació que es va començar a corre-cuita i s'ha deixat de banda?

La Coordinadora de Plataformes estem cansats de la política del prometo i no faig res, que s'ha instaurat com a escola a l'estat. El govern de l'estat promet i no fa res, el govern de la Generalitat promet i no fa res, el govern comarcal promet i no fa res, els governs locals també prometen i no faran res?

Per al proper dia 5 de juliol estem preparant un tall important a l'autopista, carretera N-II i via del tren; suposo que el generós govern comarcal actuarà com es preveu i es farà càrrec de les despeses que això podrà ocasionar i el seu president

Segueix a la pàg. 27

Bona Festa Major

INSTAL·LACIONS
SEGARRA, SL

L'ENDOLL

La llum de les nits d'estiu

Pere Grau, 72 · 93 555 12 52
93 540 28 75 el Masnou

Tenim tota mena de material per a l'estalvi d'aigua.
En les vostres reparacions instal·leu-hi ja el nou sistema.
ESTALVIEU L'AIGUA, TOTS HI GUANYAREM.

MICHELIN

VEDESTEIN

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic · Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28. T. 93 555 53 03

GUINGUETA
MENYO

BONA FESTA MAJOR

A la platja d'Ocata, dia i nit, 619 610 374

Estanc Maria Arnau

Tabacs. Cava de cigars. Regals. Papereria, fotocòpies

Navarra, 51 · 93 540 14 48 el Masnou

TENIM DE TOT PER GUARNIR LES VOSTRES FESTES I REVETLLES

Feliç revetlla de Sant Joan i bona Festa Major

OPEL

Antoni Ramonet

**Automòbils
RIJOR, sl**

República Argentina, 29

(cantonada av. J.F. Kennedy)

93 540 42 05 El Masnou

Servei oficial al Masnou, Alella i Teià

OPEL INSIGNIA

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2

Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

BARÇA versus CATALUNYA

7 dies de maig en el diari d'un independentista

Per Joan Camps i Ortiz

6 de maig de 2009. Escric quan encara no ha començat el partit de semifinal Barça-Chelsea. Vull mantenir l'escepticisme i el cap fred que reservo davant les ocasions que desitjo que siguin; però que, si amb els recursos esmerçats en un pla A no regeixen, caldrà tenir un pla B. En el futbol, el volar d'una papallona als antípodes pot afavorir també pot frustrar un treball ben fet. En aquest moment l'equip culer és candidat a la triple victòria: la Copa del Rei, la Champions i la Lliga; però, fins i tot guanyant avui, continua sent matemàticament possible perdedor dels tres campionats. Se'm gela la sang, és un dir retòric, pensant què hauria pogut passar dissabte a Madrid si en Valdés no es troba a les mans el quasiagol de Gálvez. No ho podem saber mai; de moment, el futbol ens ensenya que la bona sort del Madrid en marcar un primer gol pot ser el preludi de la seva pitjor sort: perdre davant del Barça per un 2 a 6 històric, que l'allunya de ser primer. Però en Pep Guardiola ens avisa: el Madrid no culeja, és segon, matemàticament pot guanyar la Lliga. Em prenc una aspirina.

10 de maig de 2009. El Barça, amb l'ai al cor, en temps afegit i amb el xut de l'Iniesta ja té bitllet per a la final de Roma. Hem tingut sort, què hauria passat si el cronòmetre hagués estat garrepa en el temps afegit? Què hauria passat si l'Andresito Iniesta no hagués vingut d'Albacete a Barcelona a formar-se futbolísticament a la Masia. Aquesta tarda, amb el Madrid rendit ahir a València, cal que el Barça tingui un bon encert contra el Vila-real i s'alliberi de la Lliga. Però el Vila-real fa molt de respecte: "QUE GUANYI EL MILLOR", no sigui que l'afany meu a favor del Barça no em faci ser fanàtic indigne per no saber perdre.

12 de maig de 2009. Avui, al Parlament de Madrid, màgic Zapatero comença a treure conills del barret en

un espectacle anomenat *Estado de la Nación*; intento seguir-lo una estona, però els seus acudits no m'agraden. Ja ho veuré en diferit i traduït al català a *Polònia*, on els polítics semblen més seriosos que al Parlament.

13 de maig de 2009. La Lliga encara belluga i veig l'eufòria dels lleons de l'Athlètic, mentre sento a la pell l'atmosfera tensa, incerta, del vestuari d'en Pep Guardiola ponderant el seu discurs entre l'arenga temerària o l'estímul al virtuosisme individual dels seus jugadors que, si volen guanyar l'Athlètic, hauran de saber dosificar ambdues condicions, la de jugador virtuós i la de fer equip. Poso la TV3 muda quan l'Athlètic ja ha marcat el primer gol, un Puyal ràdioestereofònic vaticina amb fe culera que el Barça superarà el gol en contra i guanyarà. El meu optimisme de conveniència em fa pensar que aquest gol en fred en contra els farà guanyar el partit igual que el del Chelsea, ja que sembla que el Barça, quan anticipa el primer gol, com a Vila-real, es trasbalsa, perd el nord i l'empaten. Tot seguit he passat una mala estona, l'àrbitre donava indicis de tolerar el cos a cos, més condescendent amb l'Athlètic amb

més faltes i menys targetes grogues. Construir joc es fa difícil i amb el marcador en contra pot ser letal; però és Touré qui surt de l'anonimat i amb la pilota als peus a una distància impossible, fotent-li un *mandao* ran de terra i prop del pal, és qui assoleix l'empat. El partit ja està encaminat i bona nota per als jugadors del Barça, que, arribat l'1-4, fan mans i mànigues perquè l'Eto'o marqui el seu gol. Bon futbol, esportivitat i joc net, això ens aniria bé a la política.

Abans del començar el partit, totes dues aficions havien xiulant juntes contra la inoportunitat de l'himne i de la presència monàrquica. El càntic imposat, Ell i Ella són mers forasters als sentiment mutu que uneix l'afecció d'ambdues aficions. No són d'Euskadi ni són de Catalunya. Si ho fossin parlarien basc quan van allà i parlarien català quan vénen aquí. Si fossin d'ells i nostres corejarien allà l'*Eusko Abendaren Ereserkia* i aquí entonarien *Els Segadors*. Si fossin reis d'ells honorarien la Ikurriña i si fossin reis nostres llorejarien la Senyera i simpatitzarien amb l'estelada. Per postres la TVE ha fet censura com en temps de Franco; va bé que la TVE faci memò-

ria històrica, ja que fou Franco l'artífex real de l'actual monarquia, així no els han de venir de nou els xiulets. Al final, ¿què importa qui guanyi el partit de futbol, quan bascs i catalans estem units en un patiment i una causa comunes on l'arbitrarietat d'un Estat, que no ens és propi, es fot pel mig arbitrant a la seva manera i així ens va en el que és veritablement important per a Catalunya: llengua, cultura, país i economia?; aquesta gent sempre actua barroerament per fer-nos perdre per golejada.

16 de maig de 2009. El Vila-real ha guanyat el Real Madrid i el Barça ja és campió de la Lliga, aquesta vegada sense baixar de l'autocar. Penso que això permetrà a Pep Guardiola donar oportunitats a tots els jugadors que han jugat pocs minuts. D'altra banda l'equip titular podrà refer-se i preparar-se a consciència per al partit contra el Manchester United. Penso que la capacitat de convocatòria del Barça, l'hauríem d'extrapolar a tota la societat civil catalana i sortir tots al carrer demanant la independència. Seria la

manera de treure'ns aquest mort de sobre, l'Estat de l'altiplà, que ni fa ni ens deixa fer. S'acabaria la polarització dels dos partits de l'Espanya nacionalista, que competeixen a veure quin de tots dos pot humiliar més els catalans. Ja està bé de posar pals a les rodes als avions transoceànics que haurien d'aterrar al Prat; a aquests que no ens permeten parlar català a Madrid, ni en el Parlament ni en el Senat, i que van bojós per imposar-nos hores extra de castellà als col·legis de Catalunya, quan els direm prou?

17 de maig de 2009. Hem perdut a Mallorca, la pressió segueix sent forta; l'Eto'o ho ha provat mitja dotzena de vegades sense trobar porteria; bon senyal, ens els guarda per lluir-se contra el Manchester United.

18 de maig de 2009. L'alcalde de Barcelona proposa la prohibició de les celebracions a Canaletes. Prohibir és el que saben fer, però les caques dels gossos i les pixarades dels vianants omplen els racons de Ciutat, a la Monumental hi sacrifiquen braus, la

prostitució és al carrer, la gent no fuma tabac, però els adolescents fumen porros a l'escola. És possible que siguin tan inútils? Agafo el cotxe cap a Barcelona; en arribar a Mongat reduexo al límit de 80 en el carril central de l'autopista, comencen a passar-me els cotxes per dreta i esquerra, jo ja ho veig que faig nosa, però el cartell em dona les gràcies en català i en castellà per participar en la millora del medi ambient. Penso: *Aquests deuen ser turistes que no entenen ni català ni castellà*; però un conductor excitat treu el cap per la finestra i em crida: *Gilipolles*. Penso: *Tots estem sota el pànic escènic de Roma; si els nois d'en Pep Guardiola guanyen la Champions, apliquem el pla B: convocatòria d'eleccions i Joan Laporta i Estruch, President de la Generalitat de Catalunya; i siguem d'una vegada un Estat Independent i Europeu. Fem Catalunya com el Barça, ja que una mica més que un club seria molt més que el que tenim.*

VENDA DE PETARDS

COETS, FONTS, BATERIES, BENGALES

LA MILLOR SELECCIÓ
AL MILLOR PREU EN TEMPS DE CRISI!
SOM PROFESSIONALS

No esperi a l'últim moment per fer les seves compres; tenim **obert**

a partir del dia 17 de juny en els llocs habituals:

JOAN XXIII (davant del cementiri)

AMADEU I, carretera d'Alella, (enfrent de la pizzeria)

MIGJORN (al costat de l'Eroski-Caprabo, paral·lel a la N-II)

Aparcament fàcil

A LES VOSTRES REVETLLES MANIPULEU ELS PETARDS AMB SEGURETAT SEGUINT LES INSTRUCCIONS D'US I RESPECTANT ELS ALTRES I ES CONVERTIRAN EN FESTES D'ALEGRIA I BON ROTLLO.

Bona Festa Major

Bressol convertible

Mobles Vilalta

PRIMERA CASA AL MAS NOU

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

Tot en mobles

RASCA I P/CA

Per Ramon Serra

Voldria explicar una mena de conte estrany, on un animal de mida desmesurada camina feixugament en direcció nord, va sol, però allà lluny l'esperen els seus companys de fatigues, que com ell mateix, cercant el paradís a la terra, es troben de sobte en un cementiri. No ens equivoquéssim, el lloc no és trist ni pobre ans al contrari, una meravella posada a la terra per a gaudi d'aquesta mena d'animals exòtics, que amb una còrpora exagerada i uns ullals molt valorats són l'enveja de la resta pel privilegi i la sort d'aconseguir una destinació somniada.

És potser un premi a la fidelitat? És potser un càstig per ser maldestres?

Doncs la resposta és una barreja de totes dues preguntes. No, el cronista no és boig, només es fa el boig, que és molt diferent. Com es pot donar un premi i un càstig al mateix temps? Molt senzill, el vell i conegut tripijoc de la garrotada i la pastanaga.

Anem a pams. En primer lloc la fidelitat i el treball ben fet (que no sempre triomfa) i en segon el fracàs i la caiguda a l'avem més profund (que sempre passa factura).

El cementiri, diguem-ho ja, és d'elefants i ja pren sentit aquesta breu introducció en què no volia altra cosa que parlar de les eleccions europees.

El polític fracassat, el desconegut i el que encara fa de meritori, aquests són els elements imprescindibles per omplir una cambra (que ens costa a tots una burrada de diners) on teòricament fan que Europa rutlli.

Un exemple prou clar és el del Sr. Almunia, un home que, tot i estar avalat pel tòtem més gran del socialisme (el Sr. Felipe González), va perdre el pols amb en Zapatero i el mateix partit va trobar-li la seva caserna d'hivern, juntament amb un bon sou i dietes més que generoses i així, evidentment, fer fora el fantasma de les queixes en un alt càrrec i mantenir la fermesa gairebé dictatorial per no donar elements de judici negatius a l'oposició.

Hi ha també aquell qui, quan el treuen del cementiri (fet del qual la majoria estariem contents) es rebota, s'emprenya i se'n va amb la competència, demostrant de manera fefaent que no deixa de ser un mercenari i que es ven al millor postor i deixa clar que sense sou i dietes (ja hem dit que molt generoses aquestes darreres) els principis ètics, morals i el programa del partit no deixen de ser una nosa, que es pot refregar allà on vostès es poden imaginar. El Sr. Ignasi Guardans en seria l'exemple més clar.

Vet aquí que ara ens volen tornar a convocar per escollir els nous habitants del cementiri d'elefants i resulta que tenen por que la gent no hi vagi.

Qui s'ha guanyat a pols que un percentatge força significatiu d'electors els doni l'esquena? Ells mateixos, els partits, amb aquest mal costum de creure que ens ho menjarem tot, que no tenim memòria, que tot s'hi val.

És lamentable com utilitzen la publicitat, sembla que ven-

guin cotxes o pernil dolç. L'ara sí que sí, l'aquest sí que és bo, el busqui compari i, si en troba un de millor, voti'l. Fins quan aquesta comèdia mediocre?

Fa un parell d'anys semblava que ens trobàvem en el cim del món; ara sembla que estiguem sota terra, però els mateixos que no varen preveure res ens diuen que tenen solucions. Solucions?, quines?

Enviar fracassats, desconeguts i becaris no és en principi solució de res. Bé, sí. Ells es treuen un pes de sobre i el pes es troba amb uns anyets de vaques grasses, cosa que amb els temps que corren no està gens malament.

Potser veient els temps que corren, faran que aquests representants pidolin a la Unió Europea quatre duros (volia dir euros) per tapar forats perquè ja se sap que qui dia passa any empeny i potser fins i tot que tal dia farà un any. El més curiós és que sembla que volen extrapolar el resultat d'aquestes eleccions de cara a les generals. Francament, és el mateix de sempre, la baralla continua, ningú no fa front comú per temes importants i seguim amb la mateixa cançó: el qui té el poder no té solucions i el de l'oposició sí. Però és molt divertit veure que, quan l'oposició arriba al poder, ha deixat de tenir solucions i, oh meravella!, l'antic poder, quan és a l'oposició, troba la pedra filosofal. Tot això ja ho feien els germans Marx, sobretot el gran Grouxo, el rei de la xerrameca, que podia engalipar tothom amb un tres i no res; però personalment m'agradaria més que molts que rallen com el Grouxo fessin com el Harpo. Tots hi sortiríem guanyant.

el celler del mar
Selecció de vins
Vins, caves i licors
Gran selecció de vins
Vins al detall
Àngel Guimerà, 12-baixos.
Tel. 93 540 29 53

TALLERS MASNOU
1923-2009

80 ANYS
Ginés Oliveras SL
Ens avala una llarga experiència
EXPOSICIÓ I VENDA: Àngel Guimerà, 14
ENTRADA TALLER: Puerto Rico, 28
Tel/Fax. 93 540 31 57

BONA FESTA

MIL METRES DE PASSEIG

COTOSTIL

Cortines,
tendals,
elements decoratius

PRAT DE LA RIBA, 89
93 555 66 11
647 640 386 Anna

C O L O M E

TOT PER A LA TEVA MASCOTA
www.cancolomer.com
Av. Kennedy, s/n · 93 555 97 04
El Masnou

Frankfurt
Parera

Al migdia menú
Parera, informa-te'n

Prat de la Riba, 98
93 555 78 94
Comandes per telèfon

RESTAURANT

Prat de la Riba, 41
El Masnou
93 555 49 47

Can Basomba

CENT ANYS
1909-2009

- Sorteigs setmanals per als clients
- Concurs de dibuix infantil, tema:
Dibuixa Can Basomba.
- Celebració del centenari el 25 de juliol

PRAT DE LA RIBA, 73
T. 93 555 08 79

L'ANXOVETA

Elaboració artesanal
d'anxoves i selecció
de productes per a
grans paladars

Barcelona, 50 (Camí Ral)
93 555 48 22
659 351 350

Tot per a la pesca de
platja i embarcació
Esquer viu

Àngel Guimerà, 15 (Camí Ral)
93 540 20 16

PASTISSERIA DEGUSTACIÓ GRANJA

Matalí
Des de 1866

PRAT DE LA RIBA, 4.
Tel. 93 555 04 60

carlos
resano
vasilchik
ARQUITECTE

Puerto Rico, 32
93 555 74 64
608 44 87 42
el Masnou

40 ANYS A PRIMERA LÍNIA

FINQUES
MAS

PRAT DE LA RIBA, 69.
Tel. 93 555 17 59

Merceria
Romeu

Joguines, Regals, Complementes
ARTICLES DE PLATJA
Ja tenim l'equip de les
Escolàpies curs 09-10

PRAT DE LA RIBA, 32
Tel. 93 555 23 70

Finques
Puig SL

Serveis immobiliaris
en general

Administració i venda de
pisos, cases, terrenys i rústiques

Mossèn Jacint Verdaguer, 14
Tels. 93 555 10 60 / 17 61
Fax 93 555 28 90
08320 el Masnou

Concert de Festa Ma

Dissabte 27 de juny a les 10 del vespre
Cançons populars; cançons

Direcció: MONTSERRAT LLAGOS

MAJOR 2009

G I COMERÇ AL CAMÍ RAL

Mas Vell
RESTAURANT
PIZZERIA

Barcelona, 2 · 93 555 02 01
El Masnou

MASNOVINA
JOIERIA RELLOTGERIA

Barcelona, 9
Tel. 93 555 07 76

**SERVEIS
AL MÓN DE
L'EDUCACIÓ**

PRAT DE LA RIBA, 52.
Tel. 93 540 39 90

ARS FLORARE

Composició floral
Flor seca natural i artificial
Decoració floral per
a casaments,
festes,
convencions,
i per a tota mena
de celebracions.

Àngel Guimerà, 1, (NII)
93 540 87 44
arsdecorare@gmail.com

**la cova
del masnou**

●

restaurant

Barcelona, 34 · 93 555 28 25
lacovadelmasnou.com

RESTAURANT

PRAT DE LA RIBA, 9
Tel. 93 555 20 03 - 75 11

Eli Vingals

Plata
complements
regals

P. de la Rib, 95
(Camí Ral d'Ocata)
93 555 62 41

NIUIOGA

- loga per a tothom
- Fem grups específics
- Teràpies personalitzades
- Tai-chi

niuioga.com
visiti'ns

P. de la Rib, 19 (prop del baixador d'Ocata)
675 580 800 • 93 540 93 15

LA XIXONENCA

L'ORXATA DE SEMPRE
I ELS GELATS MÉS DELICIOSOS

BARCELONA, 11.
Tel. 93 555 02 96

JORDI

REPARACIÓ DE TOTA MENA DE
CALÇAT, BOSSES, MOTXILLES

Pl. de la Llibertat, 3
T. 93 555 43 43

plede llibres

**La llibreria
del Masnou**

Barcelona, 40
T/F 93 555 48 13
el Masnou
pledelibres@infonegocioc.com

immoMasnou

Pl. de la Llibertat, 14
93 540 50 07
www.immomasnou.com
info@finquespuig.net

Serviat Viatges sl

marsans
viatges

www.marsans-serviat.com
serviatviatges@marçans.es

Pl. de la Llibertat, 6
Tel. 93 555 71 13

MÉS DE 25 ANYS

**MR assessors
nàutics**

- Matrícules
- Canvi de propietat
- Certificats de navegabilitat
- Renovació i tramitació de títols nàutics

Port Esportiu Local 28
93 540 46 56
mariamosasesora@yahoo.es

Major de la coral Xabec

a la Parròquia de Sant Pere del Masnou
s masnovines; havaneres...

STERA Piano: BÀRBARA LLACAY

Històries de la vila

Per Joan Muray

“AMANTS DE LA SARDANA” Masnou 1928-1929

Aquest nom, *Amants de la Sardana*, fou el nom d'una associació masnovina d'aquell final de la dècada dels vint del segle passat, la qual organitzava i promovia la nostra dansa per excel·lència, la sardana.

Va tenir la seva activitat principal en aquells anys, comprovada pels programes que va deixar, però no sabem si després, als anys trenta, va continuar.

La volem recordar, no tan sols per la seva gran activitat, sinó també pels bonics escrits que va deixar al programa de les seves activitats dins la Festa Major de Sant Pere del 1929, i també per la quantitat de ballades que va dur a terme i les sardanes i cobles que les componien, que poden ser una mena d'estudi de les que aleshores podien estar de moda, així com una recordança dels seus compositors, a voltes massa oblidats.

Els escrits, els varen fer destacats masnovins, com Josep Pujadas i Truch i Lluís Millet i Pagès, o d'altres com Josep Alemany i Borràs i un que signava Jessé, publicat a “La Dansa més bella...”, portantveu del Foment de la Sardana, de Figueres.

També remarcarem el fet de l'homenatge que van retre a sis compositors masnovins, com Jaume

Sampera, Lluís M. Millet, Felicià Maresma, Silveri Fàbregas, Grau Maristany i Martí Cabús, en una audició composta per sardanes de tots ells.

I un altre fet que comentarem serà la part publicitària, molt nombrosa i que dóna peu a una interessant anàlisi, no sols pel nombre de negocis que tenia aleshores el Masnou, alguns d'ells encara vigents, sinó també pel fet de fer-ho la majoria en català, tot i la dictadura, i els pocs que ho feien en l'altra llengua (ben obedients).

El primer escrit era de la mateixa associació *Amants de la Sardana*, que deia així: ①

El seguia un bonic poema de Josep Pujadas i Truch, el poeta masnoví per excel·lència, que deia així: ②

Després venia el de Lluís Millet i Pagès, el nostre gran músic, compositor, catedràtic i fundador i director de l'Orfeó Català, que s'expressava així: ③

Aquest escrit del Mestre Millet, havia estat publicat l'any 1905 a la revista “Emporium” (1).

El de Josep Alemany era un poema titulat “La sardana” cançó per infants, que deia així: ④

I el darrer, signat per Jessé, es titula “L'amor en les sardanes” i, com el seu nom indica, parla de l'amor i diu així: ⑤

Quant a l'homenatge als nostres mestres que havien compost sardanes, es va celebrar la tarda de l'1 de juliol del 1929, a l'envelat, i duia aquest títol *AUDICIÓ D'HOMENATGE ALS COMPOSITORS NASCUTS EN LA NOSTRA VILA*.

Foren interpretades per la Cobla Antiga Pep, de Figueres, i foren les sardanes següents:

- Camí a l'horitzó **Jaume Sampera**
- Tardoral **Lluís M. Millet**
- Joiosa **Felicià Maresma**
- Mediterrània **Martí Cabús**
- L'aplec de la Cisa..... **G. Maristany**
- Flors de Masnou.....**Silveri Fàbregas**

La sardana *L'aplec de la Cisa*, de Maristany (Grau Til·là), havia estat estrenada aquell mateix any l'1 de maig a l'aplec de la Mare de Déu de la Cisa (Premià de Dalt) i es va poder escoltar per Ràdio Barcelona el 13 de maig entre sis i set de la tarda.

A més d'aquestes, a la resta d'audicions es pogueren escoltar i ballar, interpretades, a més de la ja esmentada, per la Cobla Barcelona Albert Martí, les següents: *La Baldufa* (Botey), *Una mitja virtut* (Blanch), *Penya amunt* (Puig), *L'anell de prometatge* (Bou), *Il·lusió perduda* (Saderra), *Cançó de festa* (Bonaterra), *Ginesta* (Bou), *Bella Rodona* (Saló), *Gelosia* (Estela), *El despertar dels ocells*

① TORNEM-HI

Aquest és el desig més ferm que s'ens acut al pensar en les ballades de sardanes que vàrem organitzar l'any darrer amb el beneplàcit i entusiasta cooperació del Masnouencs.

¡Masnouencs i forans! a tots us convidem. ¡Tornem-hi! a donar-nos les mans recordant aquells dies en què nostres cors varen eixamplar-se de joia i satisfacció.

Tornem a dansar les nostres sardanes; que les ballades presentin l'encisador aspecte de sempre; que l'entusiasme prengui possessió de totes les ànimes i que tots haguem de reconèixer, com molt bé digue Joan Maragall, que: «LA SARDANA ÉS LA DANSA MÉS BELLA DE TOTES LES DANSES QUE ES FAN I ES DESFAN.»

Sols ens resta desitjar falaguer èxit a la nostra empresa i donar mercès a tots els que directa o indirectament han cooperat a portar-la a terme.

Donem-nos les mans, que la tenora ja refla i va a desgranar una airosa sardana.

AMANTS DE LA SARDANA.

EL CANT DEL SARDANISTA

ALS «AMANTS DE LA SARDANA» DE MASNOU

2

Siguem-hi, germans!
Dónem-nos les mans!
La cobla refila, la dansa comença.
Siguem-hi, germans!
Donem-nos les mans!
Ballem la sardana com bons catalans.

Amb sant amor fem una anella
que sia gran, magnificent.
Que hi vingui el vell prop la donzella,
l'humil obrer prop l'opulent.
Hi posarem, per fer-la bella,
ànima i cor, fèrvidament.
Com bons germans
dem-nos les mans.
Quant més humils, serem més grans.

Si la fem flor de galania
esdevindrem dignes i forts,
fent-la triomfant, ens serà guia
i gaudi i llum de nostres cors,
i serà espill de poesia

i arca sublim de grats records.
Com bons germans
dem-nos les mans.
Quant més humils, serem més grans.

Dels cims més alts fins a la plana
tothom joiós les mans s'ha prè
i al teu vaivé, gentil sardana,
s'uneixen cors per sempre més
i ets de l'amor fada galana
i foc sagrat que és sempre encès.
Com bons germans
dem-nos les mans.
Quant més humils, serem més grans.

La festa, amb tu, sembla més festa
i el viure clar i tentador
car tens la llum de la ginesta.
de nostra mar la serenor,
i duus als cors, bella i xalesta,
el grat perfum d'una cançó.
Com dignes germans
donem-nos les mans!
Amem la sardana! Siguem catalans!

JOSEP PUJADAS I TRUCH.

3 LA SARDANA

Ordre, cadència, harmonia del gest, realització corporal de la melodia de l'ànima com-moguda, idealització dels moviments del cos, espiritualització de la part formal de l'ésser humà, això és lo que deu ésser, la dansa digna de l'home.

Els balls que avui dia són universals, que viuen en la societat alta i baixa de tots els païsses qualificats de civilitzats, en son origen eren regionals, indígenes, expressió mímica de les característiques d'una raça. A l'universalitzar-se s'han afemellat i descolorit; han perdut la sana sinceritat primitiva.

A la Sardana, nostre ball nacional, la dansa noble per excel·lència, ¿li tocarà algun dia estendre's universalment? És una sorç que no li desitgem. Ella, la digna, ens la farien indigna.

Hem de voler-la ben nostra per a fer la guerra a la dansa barroera i sensual; per a conservar la sanitud de nostre jovent i l'alegria de nostres velles.

Ella ha d'ésser l'àngel de la guarda de les alegries de nostres festes i esbarjos populars; al deixar-la a tothom, ens la tornarien dissipada de la seva fortalesa, marcida sa franca alegria, malmesa sa melangia dolça.

LLUIS MILLET.

4

La sardana

Cançó per infants

Es el ball de nostra terra
que alegre a petits i grans,
entendreix els bons patricis
i fa ser a tots germans;
per quelcom ha de ballar-se
donant-se sempre les mans.

Ballem-la nosaltres

tal com sapiquem,
si ara els punts s'escapen,
ja bé els marcarem
quan tindrem promesa,
quan festejarem.

Cots a fer rodona
i a ballar cantant,
la rialla als llavis,
els ulls brillentant:
que es faci ben grossa,
que es vagi eixamplant.

Tornem-hi amb la dansa
del gai Empordà.
Visca la sardana
que mai morirà.

JOSEP ALEMANY I BORRÀS.

5 L'AMOR EN LES SARDANES

Més d'una vegada, tot anant seguint el ritme de la dansa, heureu pensat que és d'una gran facilitat l'establir una directa relació entre la nosira sardana i les innombrables parelles que formen les roïllanes.

Parlem-ne sense embuts. En plena joventut, qui és que no té una donzella bruna o rossa—tan se val!— d'una gràcil ingenuïtat o d'una preocupadora temptació que li faci batre de faisó adelerada el seu cor? Quin jove és qui no té un sentiment tan viu i expansiu, que de tant que ho és li cal sortir a fora per a anar a raure a un altre ésser?...

A tot aquell qui no el tingui o no l'hagués tingut mai, gairebé no ens atreviríem a dir-li jove.

Tot dansant, no us heureu acontentat sempre, a tan sols estrènyer la mà de l'amiga en el moment de la repartició, sinó que també heureu deixat escapar algunes altres estretes de mans, més fortes, més suaus que aquelles, qui sap!

Però, en quest món en que tot es succeeix, fa que tot allò que de bon principi era un entreteniment, a poc a poc, es converteix en una veritable emoció. Dansaven al cant de la tenora enjogassada i riallera, serena i plorosa. Una tenora amb alegria cantava, una tenora amb tristor plorava... Era d'amor el cant, era d'amor, també, el plor. Un i altra anàven fent camí, ànima endins, Després s'acabava aquell plorar i la cançó es tornava apassionada i l'esguard d'ell es trobava amb l'esguard d'ella; ambdós eren radiants, encesos d'una fantasiosa claror.

I passa un dia i un altre dia i, naturalment, s'arriba

a aquells agradívols instants en que un cop s'han dit les paraules, contat els somnis, explicat les il·lusions i plantejat els projectes, el seu cos els hi demana el gaudi que ha tingut l'esperit. La parella entra a la dansa i en la gaubansa del cor hi té fruïció encara l'esperit. Abans de la dansa, anaven al mateix ritme llurs ànimes. Ara, en la dansa, són llurs cossos que van seguint i saltant amb una agilitat, fina, igual i mai prou sospitada.

Es allavors, quan la imaginació s'enlaira amb rapidesa i els projectes, les il·lusions i els somnis són força més gentils i les paraules tenen un més bell encís. I, Déu sap on aniríem a parar amb aquesta imaginació voleiadissa, si d'un plegat no us féssim donar compte de què li feu mal a la mà de les apretades tan fortes que li doneu.

Cal que convinguem, doncs, que és un bell goig de la nostra bella dansa, el goig de l'amor. Fem que cada sardana sigui una fermaça més de les nostres bones amistats, una ufanosa florida primaveral d'amors!

Que en l'esplai del nostre bell dansar poguem anar cantant amb la valenta música d'En Mbrera i la sempre jovenívola lletra d'En Rossinyol, aquella sardana tan nostra—«La nit de l'amor»—que fa:

...que el cant ens porti aprop dels ulls,
dels ulls serens de l'estimada...

JESSE.

De «La Dansa més bella...» portantveu del Foment de la Sardana, de Figueres.

J. SAMPERA

LL. MILLET (FILL)

F. MARESMA

S. FÀBREGAS

G. MARISTANY

M. CABÚS

1 JULIOL DE 1929

TARDA, A DOS QUARTS DE 5

A L'ENVELAT, CEDIT GUSTOSAMENT PER L'EXCEL·LENTÍSSIM AJUNTAMENT DE MASNOU

AUDICIÓ D'HOMENATGE ALS COMPOSITORS NASCUTS EN LA NOSTRA VILA

Cobla ANTIGA PEP

Camí a l'horitzò	J. SAMPERA
Tardoral	LL. MILLET (FILL)
Joiosa	F. MARESMA
Mediterrània	M. CABÚS
L'Aplec de la Cisa	G. MARISTANY
Flors de Masnou	S. Fàbregas

28.ª AUDICIÓ

CLIXE SENDRA

Les "Cases Barates", del sector del segon eixample, pujant el carrer Romà Fabra a mà dreta. Al fons s'hi pot veure el Pi de l'Indià.

(Costa), *Rosó* (Tarrides), *Davant la Verge* (Morera), *Banyolina* (Saderra), *Catalunya* (Sans), *Jovenívola* (Gratacós), *Sempre lleugereta* (Aiguavella), *Les Campanes de Girona* (Paulis), *Xiroia* (Serra), *Pres d'amor* (Rosell), *Rosa d'amor* (Estela), *Gentil barcelonina* (Sans), *Atzavares i Baladres* (Toldrà), *Rosa* (Mercader), *Vol d'àliga* (Vallespí), *Margaridó* (Saló), *Totes volen hereu* (Pep Ventura), *Joliu despertar* (Batallé), *Merceneta* (Bou), *Infantívola* (J. Serra, fill), *Joventut* (Saderra), *La sardana de casa* (Tarrides), *Cantem i dansem* (Baró), *Juny* (Garreta), *Les noces d'En Manelic* (Juncà), *Nuri* (Bou), *La gallina enamorada* (Sans), *Mas Panardell*

(Carbonell), *Tot saltironejant* (Bataller), *Aires del Montgrí* (Rimbau), *Perelada* (Serra), *La font d'Ignasi Iglesias* (Sans), *Recordant* (Tarrides), *Amunt i crits* (Pi), *Conte de fades* (Tapias) i *Març, Marçot* (Planas).

Pel que fa a la publicitat que hi posaren els nostres comerciants i industrials, fou d'un total de 67 anuncis, 47 dels quals ho foren en català (un 70%) i 20 en castellà (un 30%), això tenint en compte que encara no havia finit la primera dictadura del segle passat i, per tant, els qui ho feien en la nostra llengua era per demostrar el seu alt grau de compromís amb la pàtria, i els que ho feien en la llengua imposada ho feien o per por o per massa obedients amb els dictats imperants. Evidentment no els citarem, cadascú amb la seva consciència.

Els que sí que esmentarem seran els qui, malgrat que han passat des d'aquell 1929 vuitanta anys, encara segueixen vigents; són els següents: *Matalí* (pastisseria), *Champ Sors*, *Sandez* (pegot), *Cisa* (licors), *La Calàndria*, *Casino del Masnou*, *Vilalta* (mobles), *Bailon* (merceria), *Basomba* (cistelleria i d'altres) i *Ramentol* (transports per encàrrec). Vuit negocis vius i en mans de les mateixes famílies, i dues societats, l'una vigent i l'altra transformada en fundació, però viva.

Aquest mateix programa, a més de la portada, un dibuix al·legòric, portava

algunes imatges masnovines tal com eren aleshores, les quals reproduïrem, ja que en alguna d'elles es poden veure els canvis produïts amb els vuitanta anys passats d'aleshores ençà.

En aquells anys, la nostra vila tenia a l'entorn de 4.500 habitants i n'era alcalde Joan Llompallas i Alsina, el qual té un carrer dedicat a ell. I ve a tomb d'esmentar-lo, ja que va tenir un enfrontament epistolar amb un dels autors de les sardanes que es van interpretar en aquest programa, Conrad Saló (2), que alhora era director de la cobla *La Principal de la Bisbal*.

Saló s'havia dirigit per escrit i en català a en Llompallas per unes audicions que havien de fer, i aquest li va contestar que *lo hiciera en esta lengua*, fet que el molestà molt, i tot seguit va escriure al tinent d'alcalde, que era el Sr. Nogués (farmacèutic), dient-li que estaria molt complagut de poder venir al Masnou, però que, si us plau, els tractes fossin amb ell i no amb l'alcalde, ja que li havia sabut molt de greu el que li ordenà la primera autoritat municipal. Un fet que retrata tres persones.

NOTES

1-Posteriorment, l'any 1964 fou reproduït al "Llibre de la Sardana", de Josep Miracle. Biblioteca Selecta. Barcelona.

2-Conrad Saló i Ramell (Granollers 1906-la Bisbal 1981). Va tocar i dirigir la cobla *La Principal de la Bisbal*, així com un prolífic compositor de sardanes, setanta-tres; alhora que un excel·lent adaptador d'obres simfòniques dels grans músics universals per a cobla-orquestra.

FONS CONSULTATS

-Programa d'*Amants de la sardana*, de 1929.
-La Vanguardia. Hemeroteca, del diumenge, 12-5-1929.-Mil·lenari de la Cisa.

Portada d'una publicació de la sardana de Grau Maristany "Til·là"

La campana Joana, de la parròquia de Sant Pere.

JUSTÍCIA?

Per Joan Maresma Duran

Dies enrere a classe vaig sentir la pregunta següent: *O què vocè faria se encontrasse Suzane na rua?* La classe d'espanyol encara no havia començat, potser passava un minut de l'hora i els estudiants encara comentaven el que era quotidià –o no– i, naturalment, ho feien en la seva llengua materna. Jo només observava. Més estudiants arribaven, s'afegien a la conversa i hi donaven la seva opinió.

Què faries si et trobessis la Suzane pel carrer? Era aquesta la pregunta. Jo no sabia qui era la Suzane i ho vaig haver de preguntar, ja demanant als estudiants que acabessin de fer servir el portuguès: *¿Quién es Suzane?*, vaig haver de preguntar.

No acostumo a llegir el diari brasiler cada dia. Tampoc no tinc per costum veure les notícies a la televisió. Sí que llegeixo el diari espanyol, però tampoc no ho faig cada dia. Normalment sí que comprem el diari carioca el diumenge. Tinc la sensació de viure en una bombolla, on faig la meua vida i on no m'assabento de gaires coses, més aviat de poques; però també tinc la sensació –segurament és errada– que m'estimo més viure en la meua santa ignorància.

La tal Suzane m'ajuda: divideixo la classe en parelles, revisem el que es fa servir per exposar, els connectors argumentatius, mostrar opinió, acord i desacord. Cada parella té temps per escriure idees i exposar-les als companys i comença un debat prou interessant i fet –que és això el que

m'importa i és per això que em paguen– en la llengua que estudien els alumnes.

La Suzane té nom d'aristòcrata alemany i el seu nom de família coincideix amb el del famós "baró roig" (un as de l'aviació germànica de la primera guerra mundial). Sí, el seu cognom és *Von Richthofen*.

Sembla ser que aquesta noia va ser condemnada a 39 anys de presó per participar en l'assassinat dels seus pares l'any 2002. Fa poc va sortir als diaris i a la televisió que la seva pena hauria de ser recalculada i que ella podria estar en règim semiobert: el pres passa el dia al carrer i dorm a la presó.

Suzane tenia 19 anys quan va participar en el crim. Un assassinat que encara sorprèn per la fredor dels criminals i pels motius financers, ja que aquesta noia era de bona família, era "algú amb oportunitats a la vida".

Tothom esperava veure-la sortir de la presó amb cabells blancs. Saber que aquesta noia pot disfrutar d'un alt grau de llibertat després de pocs anys de pena ha generat controvèrsia a Brasil. Alguns diuen que la mesura està dins de la llei i argumenten amb moltes raons aquest fet. No obstant, em sembla que el que es discuteix –en aquest i en d'altres casos similars– és la necessitat que les decisions de la justícia donin satisfacció –d'alguna forma– al que considerem que és just, del que està bé i del que està malament. Per això, quan acaba un partit

de futbol, el comentarista diu si el resultat final li sembla just o no. És a dir, si l'àrbitre s'ha equivocat, si el partit ha estat legal i si el resultat –com a la justícia– ha estat merescut.

Segurament la pena de mort divideix també molta gent. Per un cantó, els qui barregen justícia amb venjança. En l'altre, els qui diuen que, per pitjor que sigui un crim, ningú no mereix morir –tenint en compte que la justícia no és infal·lible i poden existir errors que siguin injustícies irreparables.

Imagino que qualsevol sistema jurídic no pot caure en la temptació de buscar primerament la satisfacció de la necessitat de justícia de la població, que moltes vegades és insaciable i perillosa. Crec que els principis del dret penal i d'un sistema legal han d'estar per damunt de tot. No obstant, sí que s'ha d'anar en compte perquè els ciutadans no pensin que no hi ha sentit de justícia: si les penes determinades en un tribunal són penes fictícies, un es queda amb la sensació que només en *Batman* pot acabar amb els malfactors...

Revetlla de Sant Joan 2009

Recuperem la cultura popular

23 de juny a les 8 de la tarda, arribada de la **Flama del Canigó** a la plaça d'Ocata. A 2/4 de 9 del vespre, inici de la **passejada** de la Flama del Canigó per la vila (de la plaça d'Ocata a la plaça dels Països Catalans). A 2/4 de 10 del vespre, encesa de la **foguera de St Joan**.

Ho organitza:

**Xalupa Associació Cultural, Diables del Masnou, Gent del Masnou i
Plataforma Cívica el Masnou 21**

Hi col·labora:

Ajuntament del Masnou, Regidoria de Cultura

DE TOT PER A LES VOSTRES REVETILLES

Can Mai Tanquis

XARCUTERIA · VINS · CAVES ·

PLATS PREPARATS

Sant Felip, 13 T. 93 555 62 75

DOS MÉS DOS

MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82
EL MASNOU

FRUITES I VERDURES
PRIMERA QUALITAT

Mestres Villà, 115 · Tel. 93 540 34 74

Perruqueria CrisAnd

Horari:
Dilluns tancat

De dimarts a dijous: de 9.30 a 13.30 de 15.30 a 19.30
Divendres: de 9.30 a 19.30 (no tanquem al migdia)
Dissabtes: de 9 a 14

Lluís Millet, 119 · Tel. 93 555 38 48 · 08320 El Masnou

Auto-servei

Mar-Blau

ALIMENTACIÓ · XARCUTERIA
FRUITERIA

Lluís Millet, 102. · Tel 93 555 28 45
El Masnou

el celler del mar

selecció de vins, caves i licors, vins al detall

GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A LES VOSTRES FESTES I REVETILLES

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT

Àngel Guimerà, 30
Tel. 93 555 21 41
08328 ALELLA

VINS D'ALELLA
SERVEI A DOMICILI

Mercaservei

FRUITES I VERDURES

Servei a domicili

Fontanills, 59 · Tel 93 555 32 32 · El Masnou

Escopinyes de les ries gallegues, calamarsets amb oli, navalles de les ries gallegues, perles de caxofa, paté d'olives, paté d'anxoves, anxova artesanal, seitó amb vinagre, minifavetes, bombons de toie, aïls amb oli d'oliva, caviar iranià, selecció de vins, cava, xampany, vermú, aperitius selectes, cloïssa blanca de les ries gallegues, sardinetes de Navarra, sardinetes amb oli, olives d'agó, musclos en escabetx, pebrots farcits, olives farcides, banderetes d'anxova, Escopinyes de les ries gallegues, calamarsets amb oli, navalles de les ries gallegues, perles de caxofa, xatxa, banderetes d'anxova, paté d'olives, paté d'anxoves, anxova artesanal, seitó amb vinagre, minifavetes,

L'ANXOVETA

Elaboració artesanal d'anxoves i aperitius selectes.

Selecció de productes per a grans paladars.

Bona festa Major

Carrer Barcelona, 50 (Camí Ral) al davant del port del Masnou · 93 555 48 22 - 659 351 350

TROBADA 50è ANIVERSARI LLEVA DEL 1958

Per Ramon Asensio i Cardell

Vet aquí que un bon dia en Miquel Bosch em va dir:

– Per què no fem una trobada aquells reclutes de la lleva del 1958?

– Em sembla molt bé. Doncs som-hi, posem fil a l'agulla! –li vaig contestar.

El passat 25 d'abril, dissabte, tal com setmanes abans havíem quedat per telèfon i per mitjà de l'anunci publicat al butlletí de *Gent del Masnou*, ens reunírem al restaurant CAMBRAY, de Teià, 26 persones (18 érem “reclutes” i 8 algunes de les mullers).

Els components d'aquesta lleva van néixer en plena guerra civil a casa seva, tal com era costum; les mares d'alguns d'ells van haver de ser evacuades a hospitals de Barcelona per motius de seguretat, pels possibles bombardeigs a la vila: aquest va ser el meu cas.

Va ser emocionant de veure'n l'arribada al restaurant. Alguns ja ens coneixíem per haver viscut sempre al Masnou, per tant, el canvi de fesomia no es notava. Però n'hi havia d'altres que es quedaven mirant-se una estona l'un a l'altre i no hi havia manera de reconèixer-se, fins que algú de la colla els deia a cau d'orella: *És en Tòful, en Jaume, en Lluís...*, i aleshores, com per art de màgia, el cervell l'encertava. Als homes no ens està permès que ens caiguin les llàgrimes, però us haig de dir que a més d'un se'n havia fet un nus al coll observant aquells moments de descoberta. **Ah, sí, tu ets..., és que feia 54 anys que no ens**

haviem vist...! I tot seguit la ment passava a recordar aquells moments d'infantesa, quan jugàvem o ens barallàvem pels carrers del nostre poble.

Després de les corresponents abraçades i mil històries, passàrem al menjador: les dones formaven un grup i els “reclutes” un altre. Mentre dinàvem, i enmig d'una gran conversa i alegria, tots ens posàrem drets i dedicàrem un breu silenci per recordar els set “reclutes” a qui la vida s'acabà temps ha i no tingueren la sort de gaudir la joia d'aquests moments i compartir-la amb nosaltres: J. Antonio Fuentes Fernández, Jaume Galera Casals, Pere Missé Canals, Robert Pericot Canaleta, Gaston Ramonet Molas, Jaume Roca Salvatella i Joaquim Viche Casas. A tots ells, un bon repòs!

No hauríem acabat mai la sobretaula.

Però tot el que comença té una fi. Ens acomiadàrem convençuts que havíem palpat una mica de **felicitat!**

RECLUTES:

(1) Miquel Casals Agustí, (2) Gabriel Fontseré, (3) Jaume Vila Vidales, (4) Antonio Díaz Navarro, (5) Lluís Vidal Boronat, (6) Pere Codina Sanpera, (7) Jaume Xifre Jordana, (8) Isidre Ventejo Roda, (9) Miquel Bosch Llobet, (10) Jaume Vidal Balasch, (11) Cristòfol Mirabet Grífol, (12) Antoni Gordiola Gomila, (13) Ramon Asensio Cardell, (14) Senèn Masoliver Mayor, (15) Antoni Monje, (16) Fernando Ruiz Martínez.

NOTA.

Gràcies per les gorres de la mili amb borta i tot.

La punta de la llengua (3)

Per Esteve Pujol i Pons

En català podem dir dos o més adverbis seguits acabats en –ment, com ara CAL FER-HO AVUI ÚNICAMENT I EXCLUSIVAMENT. També podem dir CAL FER-HO AVUI ÚNICAMENT I EXCLUSIVA.

La forma que no és pas correcta és CAL FER-HO AVUI ÚNICA I EXCLUSIVAMENT.

Més exemples: ELS ALUMNES TREBALLEN CORRECTAMENT, PUNTUAL I EFICIENT. I no pas ELS ALUMNES TREBALLEN CORRECTA, PUNTUAL I EFICIENTMENT. S'EXPRESSA ORALMENT I GRÀFICA... i no pas S'EXPRESSA ORAL I GRÀFICAMENT. MIRAVA AMABLEMENT I CORDIAL... i no pas MIRAVA AMABLE I CORDIALMENT.

Resumint: quan fem servir seguits uns adverbis acabats en –ment, podem o bé dir-los tots acabats amb –ment o bé acabar amb –ment el primer i no dir aquesta terminació als qui vénen després.

Si us sona estrany, deu ser perquè estem massa influïts per llengües que ho fan de manera diferent; és que *cada terra fa sa guerra.*

Concurs

Qui és aquest personatge?

Per Antoni Ferrero

Convidem tots els nostres lectors a participar i endevinar de quin personatge estem parlant i comunicar-ho a la redacció del Butlletí mitjançant correu electrònic (gentmas@suport.cat) o per correu ordinari (c/Dr. Agell, 9, 08320 el Masnou) indicant el nom del personatge en qüestió i les dades personals del concursant: nom i cognoms, adreça i telèfon de contacte. Entre tots els encertants sortejarem cada mes un CD del llibre virtual Gaia 2148. Cal que les respostes arribin per tot el dia 20 de cada mes, com a màxim. El guanyador serà anunciat al Butlletí del mes següent.

Nascut a Lleida (1923); el fet de ser fill d'uns forners (un ofici que "crea" quelcom tan "transcendental" com és el pa) segurament podria explicar, des de ben petit, la seva dèria per entendre tot allò que ens rodeja. En acabar-se la "Guerra" tenia setze anys i decidí anar-se'n a Barcelona on es llicencià en ciències químiques als 24 anys (1947).

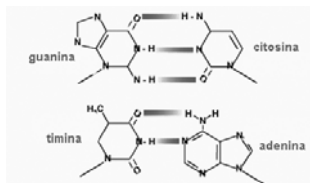
Al cap de cinc anys (1952), i vist el panorama tan tristoi que es respirava al nostre país, com tants d'altres com ell decidí emigrar, ell i sa família, no "nord enllà", ans més lluny, al país capdavanter, en aquells anys, en tota mena de tecnologies (els EEUU). I en el quart any de ser-hi obtingué el doctorat en bioquímica pel "Baylor College of Medicine" de Houston.

Als trenta anys (1953) fou nomenat catedràtic de la Universitat de la mateixa ciutat, on fundà i dirigí el Departament de Ciències Biològiques; en el qual després de moltes provatures en el seu laboratori (molt ben equipat) féu un descobriment memorable el dia de Nadal de 1959 (tenia 36 anys). El d'una de les **mol·lècules** prebiòtiques importants (precursors de la **Vida**), l'**adenina**, la qual, amb les altres tres seves "companyes", la guanina, la citosina i la timina, és la base constituent de l'**ADN**, enllaçades a través d'uns "ponts" d'**hidrogen**.

Aquestes bases de l'**ADN** passen la informació (les ordres de "feina"), a través de l'**ARN** (que també forma part de les **cèl·lules**), als "tallers" de proteïnes. És com un missatger que dóna les ordres que permeten als aminoàcids (una mena d'obriers especialitzats) produir **proteïnes**, que són els constituents essencials de les **cèl·lules** vives.

Amb aquest descobriment quedà demostrada la possibilitat de crear els components bàsics de la vida a partir de substàncies inorgàniques. En aquest cas, d'una barreja de cianur d'hidrogen (un gas mortal), aigua i amoníac (abundants a la pols estel·lar) exposada als raigs ultraviolats.

Els seus estudis sobre els compostos orgànics dels meteorits i mostres de la Lluna foren l'origen de la seva col·laboració en projectes de la NASA. I amb el programa Viking participà en el desenvolupament d'un instrument que havia de servir per analitzar l'atmosfera i les roques de Mart. Quan tenia **57** anys tornà a Catalunya on impulsà la creació de diferents centres d'investigació.

La Generalitat li concedí la Creu de Sant Jordi el 1991 i el rei d'Espanya el títol de Marquès (probablement en cap altre escut nobiliari hi deu figurar una fórmula química, la de l'adenina). Ens va deixar quan tenia 81 anys (2004).

Fou un apassionat sobre l'origen de la Vida a l'Univers i un dels precursors de la teoria de la Panspèrmia, una mena de llavors viatgeres, com ja creia fa vint-i-cinc segles el savi grec **Anaxàgores**. I ell també les anomenà així en el seu llibre "L'origen de la Vida" on hi ha un esquema força elaborat des dels **estels** fins a l'aparició de la vida a **Gaia** (el planeta Terra).

Solució del mes passat: **Voltaire**
Guanyador: **Jordi Coll i Colomer**
Enhorabona!

EL PROBLEMA DE LA N-II

Ve de la pàg. 11

vinirà a compartir la pancarta de reivindicació al costat dels ciutadans que representa i que fa més de sis anys que estan queixant-se del tracte discriminatori de la comarca.

Sr. Josep Jo, el proper mes de juliol l'autopista de peatge del Maresme farà 40 anys que està inaugurada; superarà la dictadura del general Franco?

Es faran públics els costos que han representat al Consell Comarcal del Maresme i als ajuntaments aquesta prova esportiva? (peatges, senyalització, jornades extraordinàries dels funcionaris, personal de control, policies municipals, etc). Es faran públics els costos previstos per a la prova prevista per al mes d'octubre?

Volem recordar el lema de la Coordinadora de Plata-formes: **TRASLLAT N-II, CONVERSIÓ EN UN PASSEIG I AUTOPISTA GRATUÏTA PER A TOTHOM. NO ALS LATERALS NI VIES ALTERNATIVES.**

Coordinadora de Plataformes del Maresme

Finques Estudi Immobiliari

Compra-venda
lloguer
Administració
d'immobles

www.estudi-immobiliari.com
Tel: 93 555 23 33

Av. Joan XXIII, 46-B · 08320 El Masnou

"ESCOLLIR ÉS UN DRET I ASSESSORAR, UN DEURE"

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

JOAN

Flors i plantes

Navarra, 100
el Masnou
93 555 79 34
info@florsjoan.com

Bona festa Major 2009

www.florsjoan.com

La teva floristeria a *internet*

Informació: info@florsjoan.com

Elena Lafarga Bosch
quiromassatgista i esteticista

Primer de Maig, 20

Davant de l'ambulatori CAP del Masnou

93 540 46 11

www.flordemaig.net

elena@flordemaig.net

Construccions Jiménez

Obres i reformes en general

93 540 83 55
607 947 004

Bona Festa Major

Correu electrònic:

jimenezconstruccions@telefonica.net

DES DEL 1959 AL MASNOU

La Xixonenca, l'orxata de sempre

I ELS GELATS MÉS DELICIOSOS

C/ BARCELONA, 11 · 93 555 02 96

Eli Vingals
Plata i complements

Prat de la Riba, 95 el Masnou
646 27 60 76 elivinyals@yahoo.es

ISABEL

Joan XXIII, 66 · 93 555 01 35

*A qualsevol hora i des de
qualsevol lloc*

www.flors-isabel.com

**Bona
Festa Major**

La cuina de l'Antònia

Mandonguilles de Rap amb velouté de peix

Ingredients per a 4 persones:

1/2 kg de rap i un parell de gambes. 30 g de molla de pa o pa ratllat. 200 g de patata cuita. 1 l de brou de peix. 80 g de farina. 1 cullerada petita de julivert picat i 1 de pebre vermell dolç. 1 ceba i all i un ou. Oli, sal i pebre

Elaboració:

Traiem totes les espines, pells i ossos del rap i el trinxem molt petit per fer-ne les mandonguilles. Pelem també l'all i el piquem menut. Fem el mateix amb la patata. Batem l'ou i en un bol ho barregem tot fins aconseguir una massa homogènia: el rap, la patata, el julivert, el pebre, la molla de pa, l'all i la sal. Hi podem posar també un parell de cues de gamba ben tallades per donar-li més gust. A continuació, anem agafant petites porcions d'aquesta massa i en fem boles de la mida d'un nou i les enfarinem. Escalfem a la vegada força oli en una paella per segellar-les amb cura. Són més fràgils que les de carn. Les apartem en una escorredora. Ara, en un cassó, hi aboquem el brou de peix, la farina i la mantega. Ho deixem a foc viu sense deixar de remenar-ho. Que ens quedi una salsa fina d'un color daurat. Ja tenim el plat. Emplatem les mandonguilles i les reguem amb la salsa, el velouté de peix... bon profit!
Variacions: el plat es pot fer amb qualsevol altre classe de peix.

Bon profit!

Sant Felip, 45. 93 540 97 41 el Masnou
Canonge Baranera, 75. 93 384 43 51 Badalona
elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Parlem de llibres

Per August Garcia i Orri

UNA MIRADA SENSIBLE

El nostre amic i col·laborador de *Gent del Masnou*, en Pere Martí, acaba de treure un nou llibre: *En Roger i el xoriguer* (1). Aquest cop el protagonista és un nen de vuit anys que té un oncle veterinari molt aficionat als ocells. En una de les estades a ca l'oncle podrà veure'l en acció davant d'un xoriguer –un petit rapinyaire– que un pagès ha trobat ferit. En Roger, que de gran també vol ser veterinari, assisteix al moment màgic en què el seu oncle treu el xoriguer del sac per examinar-lo i queda impressionat per la mirada trista de l'au. I aquí comença la connexió d'en Roger amb l'animal, que durarà mentre s'està amb l'oncle, ajudant-lo a alimentar l'ocell i veient com, a poc a poc, es va recuperant. Quan, acabades les vacances, en Roger ha de tornar a casa seva, l'oncle li promet que al cap d'uns mesos, quan l'ocell estigui a punt, podrà assistir al seu alliberament.

Com ja ens té acostumats –però no per això deixa de meravellar-nos– Martí ens presenta una història plena de tendresa, un cant d'amor a la natura. En Roger és un nen sensible, capaç de meravellar-se per la feina del seu oncle i de deixar-se colpir alhora per la mirada d'un animal ferit o engabiats. Aquesta sensibilitat l'atrapa des de les primeres línies i, més enllà de l'acció, es converteix en la veritable trama del llibre.

Hi ajuda moltíssim l'acurat treball del llenguatge, una altra de les constants en l'obra de Pere Martí. Perquè... ¿com educar millor a entendre i viure determinades sensacions sinó a través de la paraula que les descriu? Un exemple: la narració del moment en què en Roger veu els ulls del xoriguer ferit. L'autor no en té prou amb l'adjectiu *tristos*, sinó que cerca tots els sinònims que poden descriure-ho millor: *esporuguits, febrsos, vidriosos, plorosos*. Tot un exemple de rigor i riquesa lèxica que, per desgràcia, no sempre és present als llibres infantils. L'alè poètic del llibre culmina en un poema preciós que ajuda en Roger a guanyar els Jocs Florals de l'escola. Descriu el moment clau –trist i alegre alhora– de l'alliberament de l'ocell: "T'has allunyat tant i tant, / xoriguer de roges ales, / que has esdevingut / una pinça oberta / en la cartolina / de color blau cel."

Els dibuixos de Noemí Villamuza, fets a partir d'un plantejament realista però destacant-ne els elements més expressius, sorprenen, de tant en tant, amb algun detall més fantasiós, proper a la sensibilitat que es destil·la al llarg del llibre. Tot plegat, doncs, una joia per als nostres joves lectors i lectores.

(1) Pere Martí i Bertran: *En Roger i el xoriguer*. Editorial Barcanova / Col·lecció Sopa de Llibres, núm 156). Barcelona 2009. Il·lustracions de Noemí Villamuza. 48 pàg.

Arran de sòl

Per Pledebut

El mes passat us deia que no volia parlar de la crisi, però que ho vaig acabar fent; i aquest, tot i no ser de la mateixa crisi, en seguiré parlant i, a més, fent-ho sobre un tema al qual tampoc m'agrada ficar-me, l'esport.

Però ho faré, ja que un amic, tot veient un partit entre els equips de dues nacions, imatge per televisió i veu per ràdio, ja m'enteneu, em va fer adonar que la victòria dels de casa havia estat en un dia clau per als de fora, el de la seva gran celebració.

I no us penseu que em refereixo només a la celebració del que anomenen la seva comunitat, no; vull dir a aquell 2 de mayo, de fa més de cent anys, quan *el valiente pueblo de ... se alzó contra el invasor*.

I això va portar al meu amic el trist record d'aquells versos sobre el fet de guerra que celebren, uns versos que li feien recitar a col·legi en aquells anys grisos, en què havies de recitar o donar la lliçó com si fossis un lloro. Aquells versos deien així (més o menys):

"Oigo, Patria, tu aflicción, mientras suenan a muerto la campana y el cañón..." Que fort, oi tu?

Ara també els deurien retronir la campana i el canó. La campana a cada gol de l'enemic i el canó per l'afusellament de la lliga que tenien tan coll avall, tant que fins i tot ja tenien prevista la celebració a l'entorn d'una deessa que se les carrega cada cop que hi van en massa.

Mira que fer-los això en dia tan assenyalat! Mira que fer-los posar de genolls (com els càstigs dels col·legis aquells) en comptes d'alçar-se amb una copa! Mira que perdre-la contra els *enemigos del noreste*! Mira que perdre amb els d'una "colònia"!

Aquesta "guerra" esportiva (?), que els blancs havien perdut contra els de les barres (i l'estrella, en singular, no en plural), mentre ells la ploraven, els d'aquí ho celebraven (els de la capital) tot bevent aigua de la més cèlebre font de la Rambla, i tant els de la capital com els de la resta del país també ho celebraven amb un terrabastall de petards i coets, talment com si estiguessin celebrant el solstici d'estiu, cinquanta-quatre dies abans, però.

Bé, amics, ja m'hi he ficat amb les quatre potes, però em sembla que valia la pena, ja que, amb les llàgrimes que ens fan vessar a aquesta trista vall, quan hi ha una alegria, bé val festejar-la. Bé val gaudir-la. Bé val xalar-la (quin mot oi!, és allò que ells en diuen *holgarse, holgar, regodearse*). I bé que es *regodean* sempre que poden.

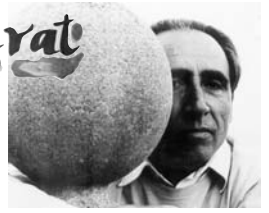
Ara continuarem amb la crisi, en lletres majúscules. I també amb altres crisis. Potser el mes que ve us en tornaré a parlar d'algunes, perquè d'haver-n'hi, n'hi ha, i moltes.

Apa, bup, bup, i païu bé, no tinguéssiu una crisi de mal pair.

Petit Diccionari il·lustrat i comentat per Joan Comellas

Joan Comellas i Maristany. (El Masnou, Maresme 1913-2000)

Músic, pintor i ceramista

Nuvi - Nyanyo - Obac - Obès

Nuvi. Aquell que està a punt de casar-se. Es diu espe-ciament del qui contrau matrimoni durant el dia de la boda i els de la lluna de mel. Casat de nou.

Situació certamet feliç però perillosament irreflexiva.

Obès. Es diu de la persona excessivament grassa, plena de carns.

Dolent per a la salut

Nyanyo. Bony, banya que surt al cap o al front de resultes d'un cop.

La de nyanyos que haurem rebut de menuts.

Obac. S'aplica a un indret ombrívol on gairebé no entra el sol.

Molt agradable d'estar-hi per prendre la fresca en les calo-roses tardes d'estiu.

CARNISSERIA

Cam Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

EL DETALLET
STOCKS by YUPPI

Primeres marques amb descomptes de fins al **70%**

Flos i Calcat, 41
93 540 94 45
outlet@yuppi1974.com

El Detallet

Regals i complements

Obsequis
Casaments, batejos, comunions.

Flos i Calcat, 55,
636 642 005
www.eldetallet.com

Venda, lloguer i reparació de maquinària per a la construcció i el bricolatge

MOTORCAS

Ja no som a Flos i Calcat.
Ara estem al polígon La Bòbila.
Garrofers, 5 (Pont de Teià)
93 540 17 89

FINQUES

Abelló

ROMÀ FABRA, 22
93 540 25 95

Pizzas i entrepans a domicili
FESTES INFANTILS

NOVETAT
MENU FAMILIAR
Middia diss. dium. festius:
Pollastre amb patates,
macarrons o canelons i
cocola de 2 l. 15 €

Roger de Flor, 38
93 540 22 33
www.pizzalandpark.com

EL SECTOR COMERCIAL DE LA PLAÇA

Bona Festa Ma

NAVARRA, FLOS I CALCAT, FRANCESC
ROGER DE FLOR, ROMÀ FABRA, CRIS
JOAN LLAMPALLES, PTOR. DOMÈN
TORRENT VALLMORA

s.i.m.
INFORMÀTICA

Servei tècnic a taller i domicili
Recuperació de dades

PLAN AVANZA
36 mesos
sense interessos

Roman Fabra, 17
TEL. 93 555 14 51

MODA ÍNTIMA

HOME **Pina** DONA

LLENCERIA - COTILLERIA

FRANCESC MACIÀ, 30
93 540 16 32

Riss

ROBA DE CASA
CORTINES A MIDA
REGALS PER A LA LLAR
BRODATS PERSONALITZATS

FRANCESC MACIÀ, 2
93 540 25 94

SERRALLERIA D'ALUMINI

ALUMINIOS

MASNOU, SL

Especialistes en
aparadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles
Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta
Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

can Sera

Pollastres a l'ast amb patates al caliu

Menjars preparats, begudes,
llaminadures, gelats

ROMÀ FABRA, 44
93 540 30 50

XIC

La teva masconta és diu xic?

ESTILISTES CANINS I FELINS

TOT PER A LES SEVES
MASCOTES
Passeig Roman Fabra, 19
El Masnou
93 540 37 93
www.xicmasnou.com

Jufran's
perruqueres

PERRUQUERIA
HOME DONA

Tints i Permanents de Pestanyes
Maquillatge. Rastes. Extensions

Nou Horari:
de dimarts a divendres de 10 a 15
i de 16,30 a 21. Dissabte de 9 a 15

C/ Itàlia, 19 93 555 20 22
Hores convingudes

VENTURA ADVOCAT

Dret civil i penal
Arrendaments
Matrimonial
Accidents de trànsit
Reclamacions diverses

ITÀLIA, 21, 1r 1a
93 209 39 98

Bugaderia Tintoreria

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74

Manyanys des de
1945

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

marenyveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81 (urg.24h)
Horari: de dll. a dv.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

Centre de podologia ANTEM

Horari:
de dill. a div. de 10 a 13
i de 16 a 20 del vespre
diss. de 9 a 13
dimarts tancat

Flos i Calcat, 61
93 540 38 36

NOVA US DESITJA

Major 09

C MACIÀ, ITÀLIA,
STÓFOL COLOM,
ECH FERRER I

Mobles
de jardí i
complements.
Pèrgoles, Jardineres.
Casetes, Tendals

Torrent Vallmora, 16
93 55506 39
earussan@msn.com

ECARRAU

Banc de proves
Competició
Amb seguretat
Navarra, 11
Taller: 93 540 18 91
Botiga: 93 555 65 37
Servei oficial:
aprilia, HONDA,
YAMAHA

Flos i Calcat, 48
93 555 41 01

ORTOPÈDIA msn

CENTRE PODOLÒGIC
Centre dispensador de
Atenció integral

- Ajudes tècniques
- Lloguer de material ortopèdic
- Supressió de barreres
- Unitat de peu diabètic

Navarra, 65 Feiners i h. convingudes
93 555 10 53 - 639 81 46 17
www.ortopodomsn.com

LA BARBERIA

Perruqueria d'homes

Ens hem traslladat
al carrer Navarra

NAVARRA, 68
93 540 71 59 · 609 50 28 46
(hores convingudes)

Navarra, 43
93 555 50 02

Instal·lacions d'antenes
TV, FM i satèl·lit
Circuits tancats de
televisió
Porters electrònics i vídeo
porters
Electrònica integral de so
Control d'accessos

Cristòfol Colom, 13-B
93 555 71 68
el Masnou
bassastelecom@grupouni2.com

Manel Padura edicions
www.manelpadura.com

ITÀLIA, 24
93 540 62 66

MOTOCICLETES el taller

Reparació
Venda

ITÀLIA, 1
93 540 47 44

SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.

Vicenç Linares

Joan Llampallas, 25
93 555 95 62
Ametllers, 12
93 555 83 91

neteges i abrillantats

- Locals
- Comunitats
- Empreses
- Habitatges
- Naus
- Neteges obres
- Abrillantadors
- Polidors
- Vidres
- Persianes

93
55512 21

gcc@gccserveis.com

GAIREBÉ TOT AIXÒ ES VERITAT

Per Carles Maristany

GRAU MARISTANY I MARISTANY (TIL·LÀ)

El repte ja està establert. La quartilla blanca, neta, ja és davant meu; però haurà de suportar totes les esmenes adients per fer-la presentable als lectors; sempre, però, amb l'ajut final, imprescindible, del corrector d'aquest Butlletí, diccionari i gramàtica vivent, el senyor Esteve Pujol.

– Mercès, senyor Esteve!

La figura del senyor Grau aquí reflectida serà la que jo recordo i vaig conèixer ja fa molt més de mig segle. El temps pot haver-la desdibuixada. Tot sovint diem que el temps no perdona. Vosaltres, però, perdoneu-me!

Per a qui l'hagi conegut menys que jo, potser que gens, unes breus pinzellades podran posar-lo en camí de fer-ho.

Recordo el senyor Grau com una persona gran, molt gran. Vivia sol al carrer del Dr. Botey, avui Pere Grau: Casa pròpia, l'hort al davant, safareig, llimoner i un colomar ben assortit al final de l'hort, que crec que era el seu passatemp preferit. Dessota el colomar i més enrere, avui fóra anomenat un apartament, hi vivia la Cisa, crec que amb un fill solter. Mig llogatera, mig minyona o majordoma. Vet a saber...!

D'ofici xocolater. De professió músic, mestre de música, director de coral i compositor.

En les pel·lícules de llavors, encara mudes, era costum per amenitzar-les que, a les imatges projectades a la pantalla, hi fes l'acompanyament adequat la música d'un piano.

El pianista improvisava sempre. D'acord amb l'escena visualitzada, interpretava un vals, una marxa, un preludi, una fuga, una melodia; ja fos una festa al palau, una desfildada de soldats, una escena amorosa, el fragor d'una batalla o les vistes apaiagadores d'un jardí paradisiac. Sempre a criteri del pianista.

Amb la sala a les fosques i el teclat lleugerament il·luminat, el pianista escollia mentalment, de les seves partitures conegudes, la més adient a l'escena.

Alguna vegada, si es demorava un xic a començar a tocar, algun espectador

impacient cridava:

– Grau, no dormis...!

Un murmuri rondinaire, no se sap si a favor o en contra, s'estenia per la platea.

Estiu i hivern portava boina. Fumava picadura de "cajetilla", tabac

negre i, les cigarretes, se les feia a mà. La rapidesa emprada estava en proporció inversa a un acabat polit. "Vegi's foto".

El terra, al voltant de la cadira baixa que tenia darrere les ventalles, era sempre ple de picadura espargida i de cendra caiguda.

A l'hivern no encenia cap mena d'estufa ni de braser. En llevar-se ja es posava l'abric i mitenes (o guants amb la punta dels dits retallada) per endolcir la baixa temperatura. Si el fred no era rigorós, llavors l'abric el portava tan sols sobre les espatlles, amb una gràcia gentil comparable a la que llueixen els senyors de la "Villa y Corte" quan porten capa.

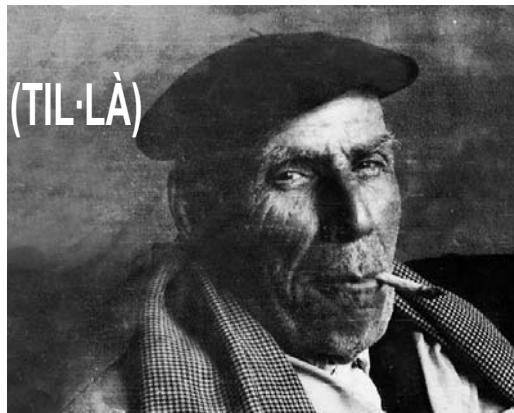
En fer bo, un mocador d'abrigar ja feia les funcions abans esmentades.

A l'estiu un guardapols del color que usaven els adroguers era la seva peça preferida per resguardar la indumentària de la colomassa.

El seu despatx era un "bureau" amb els clàssics calaixos i prestatgets. Un vellut verd cobria la tauleta-escriptori que s'escamotejava i al damunt presidia un metrònom que donava fe de la categoria i condició de l'amo de la casa. Persona culta, que parlava i escrivia el francès molt correctament, tot i haver-ne estat autodidacte i haver-lo après amb l'ajut de la pronunciació figurada.

Tenia una llibreta gruixuda, de tapes dures, una espècie de "libro mayor". Escrit per ell amb lletra de diumenges; podies llegir-hi contes, historietes, poesia, fets, la lletra de cançons per ell musicades, etc.

Libreta a la qual jo tenia lliure accés si, en arribar-hi i per qualsevol causa, no podia donar-me la lliçió i havia d'esperar. Tot i haver transcorregut més de mig

segle, recordo l'última part d'una poesia referida a uns pescadors, que van veure's obligats a deixar la barca a la platja de Sitges, sorpresos per un fort temporal de migjorn i que els va fer tornar a peu a Barcelona per les costes de Garraf i allà foren assaltats per uns lladres. Més o menys finia així:

I a un pobre minyó a qui trobaren plata, li donaren cops de culata i se'l varen emportar. I d'aquell pobre fadri, fill d'una dona veïna, no es contà gall ni gallina.

Tothom va suposar que els lladres de mala entranya se l'endugueren a muntanya i allà el varen matar...

Seria interessant i d'agrair que qui conservi el llibre el donés a conèixer. Gràcies!

El sr. Grau era un metrònom molt bo.

Al Masnou ja hi faltava un conservatori i ell es va veure obligat a anar estudiar a Mataró. Més d'una vegada va haver de fer el camí a peu per anar a classe, va dir-me. Déu n'hi do!

Portava una vida molt austera, quasi d'asceta diria jo, potser més que plaent, obligat per les circumstàncies. A diari ni carn ni peix. Fideus, arròs, cansalada i ous, llet, galetes "Maries" i pa.

Els darrers anys, tutelat pels seus parents, va millorar la seva vida.

A mi, la feina va impedir-me continuar l'estudi i a la fi vaig canviar el meu piano, un "Luis Izabal", d'estudi i vertical, per una vedella... prosaic, no?

La Calàndria, eix que fou de la seva vida, conserva acuradament algunes partitures al seu arxiu; i entre tots, per finir aquestes pinzellades fotogràfiques, borroses i mogudes, podríem demanar, parents, Fundació La Calàndria, masnovins i jo mateix que un carrer de la Vila, encara que fos curtet, portés el seu nom.

Exposicions

Fins al 19/6

XI MOSTRA D'ETIQUETES DE VINS I LICORS. Tema monogràfic "Senyores".

Del 20/6 al 10/7

"FIGURA HUMANA", pintures de Fina Peig.

De l'11 al 31/7

"CENTENARI DE LA SETMANA TRÀGICA"

Col·leccionisme

TROBADA MENSUAL D'INTERCANVI DE PLAQUES DE CAVA, PUNTS DE LLIBRE, SEGELLS, MONEDES, POSAGOTS, GOIGS, ETC.

Cada segon dimecres de mes, de 7 a 9 del vespre, al local social de Gent del Masnou.

PROPERES TROBADES:

Dimecres **10 de juny** Dimecres **8 de juliol**

Llibres

Dissabte 27 de juny, a les 7 de la tarda.

Presentació del llibre:

L'ENSENYAMENT AL MASNOU (1825-2008), de Francesc Fàbregas.

Patrocinat per la Fundació La Calàndria

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

És una àvia i es diu Ció,
però té molts pretendents ;
mes no tothom és prou bo
per amb ella viatjar corrent.

Resposta: A!A!C!Q

DES DE QUE JUGO A L'SCRABBLE A GENT DEL MASNOU HE APRENDIT QUE ELS "ADHUCS" NO ES POSEN MAI EN PLURAL !

CASUM LES CABORIES!

PERFECCIONA EL TEU POLAG!!

TOTS ELS DILLUNS, DE 9 A 11 DEL VESPRE, JUGUEM A L'SCRABBLE EN CATALÀ AL LOCAL DE GENT DEL MASNOU. HI ESTÀS CONVIDAT!

EL LOCAL DE GENT DEL MASNOU ESTÀ AL CARRER DR. APELL 9 (EL MASNOU).

XXX FESTIVAL DISMA

Diumenge 7 de juny, als jardins del Casino del Masnou, matí i tarda.

Gent del Masnou hi participa amb la tradicional parada de "**Petits Encants**" on trobareu de tot: llibres, joguines, discos, tasses, copes, gerros i tota mena d'andròmines, noves i usades, en bon estat i a preus rebentats. Veniu-nos a veure i col·laboreu amb DISMA.

Visita cultural

Masia de "Can Teixidor"

Diumenge 14 de juny, a les 10 del matí, a la porta de la masia. **Inscripcions** al local social de Gent del Masnou.

Places limitades. No hi seran admeses les persones que no s'hi hagin inscrit prèviament.

Talleu i feu-nos-ho arribar per correu o personalment al carrer Dr. Agell, 9 - 08320 el Masnou

GENT DEL MASNOU

Vols fer-te'n soci?

Nom i cognoms:

Adreça:

Telèfon: Adreça electrònica

Quota anual 2009: 30,50€ (Revisable)

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte / llibreta:

Entitat bancària

Entitat / oficina / D.C. / núm. de compte

Signatura del sol·licitant

El Masnou.....de.....de.....

GENT DEL MASNOU Dr. Agell, 9 · 93 540 39 29 · 08320 el Masnou
Correu electrònic: gentmas@suport.org · www.gentdelmasnou.cat

MARISA

Perruqueria Mixta

VILA

Bona Festa Major

Jaume I, 2 · 93 555 96 52 el Masnou · NO TANQUEM AL MIGDIA

òptica el masnou

Av. Joan XXIII, 39 · 93 540 30 81

POLO
PRADA
DIOR
Ray-Ban
DOLCE & GABBANA
OAKLEY
E. ARMANI

Fins a un 40% de descompte en ulleres de sol

Col·leccions del 2009

Centre Auditiu Oficial **WIDEX** escolta la vida

centre auditiu el Masnou

Finques Puig SL

Serveis immobiliaris en general

Administració i venda de pisos,
cases, terrenys i rústiques

Propietat horitzontal, Assessoria jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 · 93 555 10 60 / 17 61 · info@finquespuig.net · el Msn

PROMOCIONS BOLART SL

Construcció i reparació d'obres

Joan Llampalles, 17. El Masnou Tel. i Fax: 93 540 04 13

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com) i M. Josep R. Lucas (gràfics)

Estimada Mercè

El dilluns 4 de maig de 2009 vam enterrar una gran actriu, la **Mercè Lleixà**. Ens visitava: els carrers del Masnou havien estat còmplices, a les hores bones o d'estiu, de la lluentor de color de mel que sortia dels seus ulls.

Com a protagonista única, ella fou la **Irène Némirovsky** a la lectura dramatitzada del monòleg de l'apassionant dramaturg mallorquí Joan Guasp (Consell, 1943), que vam estrenar a la Biblioteca de Catalunya (c/ Hospital, 56, Barcelona) el dimecres 3 d'octubre de 2007, i que posteriorment vam repetir –amb més ambientació perquè disposàvem d'una mica més de pressupost– el dissabte 29 de març de 2008 al bell Escorxador de Vilanova i la Geltrú. La preparació de la lectura ens va permetre conèixer que rere una excel·lent actriu hi havia una gran persona: responsable, culta, reflexiva, positiva, activa, vitalista, dialogant, enamorada de la seva família, de la gent, del barri i de la seva terra natal (Roquetes, Baix Ebre, a dos quilòmetres de Tortosa). Abans de fer la *Irène Némirovsky*, intervingué darrerament a escena a *Fatma* (de M. Benguettaf, dir. **Toni Vives**, Festival EntreCultures de Tortosa, 2005, de gira el 2006-2007), a *Valentina* (de C. Soldevila, dir. Toni Casares, TNC, 2006) o a *La cantant calba & la cantant calba al McDonald's* (d'E. Ionesco i Lluïsa Cunillé, dir. Joan Ollé, Teatre Lliure, 2007). La gira del muntatge del TNC *La plaça del Diamant* on feia el paper de Senyora Enriqueta la portà a moltes ciutats: Girona, Palma de Mallorca, Madrid...

Les frases finals de la Mercè a la *Irène* eren: "Us he de deixar. Sí, ja no puc estar més amb vosaltres. Quan sortiu al

Mercè Lleixà

carrer, si us plau, mireu cap al cel, enlaire. Potser veureu un petit nigulet de color rosa pàl·lid. Seré jo evadint-me d'aquest món. Oloreu la meua flaire...(S'aixeca). Gràcies. Adéu..." Era terriblement emotiu veure-la interpretar aquell testimoni d'una dona jueva, escriptora ucraïnesa, tancada al camp de concentració d'Auschwitz. Aquestes frases, avui, esdevindran per sempre coents, capaces d'obrir ferides. Ella va marxar amb només quaranta-nou anys de la terra nostra, aquella que dona poques oportunitats, aquella que, engelosida, no ajuda a reconèixer els grans talents, aquella que lluita poc perquè no li prenguin el pèl.

Així doncs, Mercè, aquesta secció del "Teatre Capital" d'avui neix per a tu. T'informo que justament l'espectacle que inaugurarà el Grec'09-Festival de Barcelona **aquest 20 de juny** als jardins del Teatre Grec, –un muntatge creat pels mestres del nou circ italià Marcello Chiarenza i Alessandro Serena– s'anomena *El jardí dels estels*. Hi seràs, oi?

T'informo que **fins al 14 de juny** ets a temps de veure *La América de Edward Hopper* de l'Eva Hibernia a la Sala Beckett; que **fins al 14 de juny** les *Suplicants* (l'Anna

Les Suplicants

Güell, la Mercè Anglès, la Mar Ulldemolins, ficades en una dramàturgia de l'Helena Tornero) són a la Sala Muntaner; que **fins al 21 de juny** podem notar *La fàbrica de la felicitat* d'en Jordi Faura al Teatre Tantarantana; que **enceta el 17 de juny** la nostra dramaturga Mercè Sarrias l'*Informe per a un policia volador* a la Sala Muntaner, "**Vola, Mercè, vola.**" Mira'ns des de dalt. Dóna'ns més lliçons. Si us plau. Tot i que les coses sempre són només qüestió de temps. Aquell que a tu t'han arrabassat.

Tot per a la pesca de platja i embarcació

Esquer viu
24 h.

Angel Guimerà, 15 (Camí Ral d'Ocata) 93 540 20 16 el Masnou

PRODUCTES
OWNER, HAYABUSA, DAIWA, SHIMANO, STONFO, LEONI,
SUFIX, YUKI, EVIAS,

UNA SEGONA VISITA A CAN TEIXIDOR

Per Jordi Pericot

Membre de l'Associació Unesco del Masnou

El dia 25 d'abril, l'Associació Unesco el Masnou va realitzar una visita a Can Teixidor. La visita, que s'emmarcava dins el programa d'activitats de la Unesco per a la promoció i divulgació del patrimoni cultural de la regió, va ser conduïda per l'historiador Joan Muray. La visita ens va permetre recórrer per la història mil·lenària d'aquest conjunt senyorial. Des dels seus orígens romans fins avui dia. Can Teixidor ens ofereix un conjunt arquitectònic d'estils molt variats, tots ells fidel reflex de les nissagues que l'han posseït, així com de les innumerables vicissituds que, al llarg de la seva història, li han anat donant forma.

L'objectiu d'aquest escrit és exposar les impressions que he anat experimentant en el seu recorregut. Impressions i reflexions que, pel caràcter intencionadament personal, no pretenen, en cap dels casos, reflectir les dels meus companys de visita.

En traspasar el gran pòrtic d'estil clàssic que dona entrada al pati interior, apareix a l'esquerra la capella, una de les darreres construccions de la casa. Una capella del segle XVII, d'estructura invertida, ja que l'entrada del públic es fa per l'àbsida, mentre que l'altar es troba a la capçalera, on normalment hi ha l'entrada..

Com és habitual, la recepció dels visitants tingué lloc a la capella de Can Teixidor. En entrar al recinte no vaig poder evitar que aflouessin a la meua ment records molt llunyans de la meua primera visita a la masia.

Era pels anys 1945-6, en ple règim franquista. Jo era un adolescent que, com tothom, vivia sota la pressió del nacional-catolicisme de l'època, inevitable guardià de l'espiritualitat i també de la materialitat de tots els seus súbdits... que no ciutadans.

Aquella visita havia quedat oblidada, o així ho creia jo, ja que en entrar a la capella una infinitat d'imatges i personatges provinents del traster de la meua memòria m'envaïren amb la força i la precisió d'un present.

És increïble la forma en què aflouren els records, com la ment els guarda amagats durant anys... però que clars i precisos són quan l'atzar els connecta amb una espurna del present, diria que sols han passat uns instants.

Per aquells anys, un grup de joves del Masnou vàrem ser *invitats* a una curta estada al recinte de Can Teixidor per realitzar-hi una sessió preparatòria d'*exercicis espirituals*. Una pràctica ascètica, regida pel silenci i la meditació imposada per Sant Ignasi de Loyola. El *retiro* estava dirigit per mossèn Raimon, que, si no recordo malament, deuria ser amic d'un dels *Hereus de Confiança* del Patrimoni.

El pas del temps no havia deixat cap traça física en l'interior de la capella. Tot era igual, però que diferent a la vegada. Sí, la mateixa imatge de la Mare de Déu de Montserrat, patrona del recinte, la mateixa llosa de la tomba de Gaietà de Panella, comte de Llar, amb les mateixes traces de profanació, els mateixos pretensiosos escuts d'armes a les seves parets. Però, que diferents érem tots nosaltres, és a dir, que diferent era jo d'aquell adolescent que diuen que era jo mateix.

Ara, l'entrada del públic per l'àbsida prenia sentit per primera vegada, ara tot era a l'invers. On abans hi havia un *guia espiritual*, autoritari i posseïdor de la veritat cristiana, mossèn Raimon, un capellà entestat a imposar-nos el silenci santignacià, ara hi ha un competent historiador que, amb els seus coneixements, ens apropa i ens fa comprendre el laberint històric de formes i vivències que amaguen els dos mil anys d'història de la masia.

Allà, on regia el silenci imposat per mossèn Raimon, anomenat el *pollastre*

en al·lusió al seu caràcter altiu i comportament vanitós i totalment mancat del sentit de l'humor, ara, les iròniques frases en llatí, que repetidament van decorant els recintes de la masia, esdevenen l'expressió intel·ligent d'un antidogmatisme. Una ironia que no és aliena al nostre guia, mestre a dosificar la informació històrica amb agudes reflexions humorístiques.....

El vestíbul, ornamentat amb objectes i pintures, que recordaven el pas dels soldats francesos a la guerra de successió 1705-1714, ara prenia, per a aquell adolescent de la postguerra franquista, un color ben diferent: ni els francesos eren tan dolents com ens volien fer creure, ni els afrancesats, amb els seus esforços per modernitzar el país, eren uns traïdors de la pàtria.

En endinsar-nos en el laberint d'èpoques i estils que és Can Teixidor, veiem, des de la finestra adossada a la masia, la bassa d'aigua que alimentava els conreus, ara en la major part sembrat de torres i xalets de luxe. Mirant aquella aigua tan clara i innocent, recordava com aquell adolescent, contradient les regles del silenci i el recat talibànès imposat pel mossèn, va banyar-se furtivament en aquelles aigües, aleshores *incitadores al pecat*.

El saló, que els hereus actuals reserven per a les grans ocasions, on organitzen sopars, era per a mi la sala de reunions d'uns forçats exercicis espirituals de continguts tòpico-religiosos, mancats d'espiritualitat i plens d'amenaçes eternes.

Els retrats del comte i dels seus avantpassats Pere de Planella i Ponç de Planella, aquest darrer amb el doble títol de miraculós i inquisidor, segueixen venerant les seves parets i vigilant el

comportament d'aquella sala... però ara, en visitar de nou la sala, tots els personatges semblen, o així ho vaig veure jo, menys satisfets... Hom diria que els aires dels passats els eren més propicis i afins que els del present.

El segle XVII Jaume de Teixidor aixeca un pis sobre la masia i intenta donar al recinte un aire més noble. La biblioteca, reduïda, però rica en continguts, segueix essent l'expressió de l'humanisme del seu propietari i acadèmic Gaietà de Planella. Tanmateix, sorprenen les pintures sobre temes religiosos que ornem la sala. Totes elles d'escàs valor artístic, però riques en l'expressió del dolor i el terror que, segons els seus autors, haurien d'acompanyar el virtuós cristià. Cal dir que les pintures no varen acomplir la seva tasca missionera, més aviat diria que varen despertar en aquell adolescent un desig irrefrenable d'evasió i llibertat, que encara li perdura.

La cambra o dormitori, anomenat de les quatre portes, i les seves corresponents oportunitats d'entrada i de sortida, esdevingueren per a aquell jove visitant de fa cinquanta anys i escaig,

l'evocació de lascives accions i símbol d'un erotisme secret, que poc tenia a veure amb l'esperit que Sant Ignasi pretenia transmetre als penitents del silenci. Ara, els records de l'austera i monacal cambra fan somriure, tot i que als fets d'aquella època la incitació al pecat era cosa molt seriosa.

La varietat d'estils que se succeeixen al llarg de les cambres segueixen ostentant un aire austere i del passat. És evident que la tímida presència d'una insolent estufa catalítica o un inoportú televisor catòdic no arriba a donar uns aires de present.

El celler, els inicis del qual arrenquen a l'època romana i que encara té activitat vinícola, ara és la viva expressió dels canvis que s'han produït en la societat. En un esforç de fidelitat històrica, aquest espai conserva unes quantes bótes on reposa el vi de la propietat encara no urbanitzada. També hi reposen altres objectes, que la història ha apartat de la vida activa; així, en un racó veiem un vell confessorari jubilat per manca de demanda. Com també l'obsolet pas subterrani on es reunien

als segles XII i XIII els càtars en les seves sessions a *l'interior de la mare terra*. I, si les circumstàncies ho exigien, també un pas per escapar a l'exterior sense ser vist.

A la sala auditori, antic celler gran de la masia, els membres de l'Associació Unesco del Masnou mantingueren un col·loqui, animat per l'historiador Muray, que va dissertar sobre la història dels contorns de Can Teixidor, en especial de la costa torrejada del que ara és el terme del Masnou i els seus esforços per protegir-se dels atacs provinents del mar. Un patrimoni històric, que malauradament el Masnou ha deixat perdre. En sortir, des del pati, esplèndid mirador a la Mediterrània, també apreciem el canvi dels temps: el que havia estat una platja hostil i plena de perills vinguts d'orient, ara és una agradable platja per al lleure, plena de banyistes i velers.

A la vista de tots aquests records i amb un acte de sinceritat espontània, em pregunto si són vertaderament els records els que m'han fet així, o sóc precisament jo el qui, amb l'experiència viscuda, vaig fer els records.

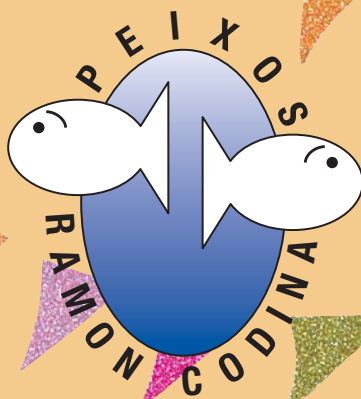
AAT
àngel tena
JOIERS

Bona Festa Major

Ens hem traslladat al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta

Pere Grau, 14 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

Bona Festa Major

Per a encàrrecs: Botiga, Santa Rosa, 27 93 540 16 80
Mercat Municipal 93 540 41 97 el Masnou

O a la nostra web: TOTFRESC.NET

TOT PEIX
El seu peix
a la carta

i l'hi portarem a casa.